Regiona a
Hunedoara-Deva

ŞTAFETA CONSTRUCTORILOR a ajuns la a III-a ediţie. În aceste zile, reporterii „Scînteii tineretului" parcurg un itinerar de sute de kilometri, care leagă între ele cîteva dintre marile şantiere ale patriei. „Ştafeta" vizitează, ca de obicei, atît obiective cuprinse în fostele trasee, cît şi alte şantiere cuprinse între Galaţi şi Porţile de Fier.

Contribuţia tineretului la darea în folosinţă la termen a acestor obiective importante ale cincinalului, faptele tinerilor, metodele şi experienţa organizaţiilor U.T.C., propunerile şi sugestiile constructorilor constituie principalele obiective ale reportajelor şi articolelor transmise de brigadă.

Iată-ne la primul popas: **Şantierul etapei a II-a a Combinatului de celuloză şi hîrtie din Brăila,** *care va intra în funcţiune peste cîteva luni.*

Se ia „pulsul" unui nou motor. (În laboratorul de încercare a tractoarelor, motoarelor şi instalaţiilor electrice al Staţiunii de încercare a maşinilor agricole din comuna Moara Domnească — Bucureşti).

În pag. 2

- **Muncim, învăţăm spre a fi folositori patriei**

  Însemnări de la Conferinţa organizaţiei regionale Banat a U. T. C.

- ***Temeinic studiu individual***

Ştafeta constructorilor

EDIŢIE 1966

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Anul XXII, seria II, Nr. 5181 | 6 PAGINI — 25 BANI | Sîmbătă 15 ianuarie 1966

FRONT DE LUCRU EXISTĂ, CUM ASIGURAŢI RITMUL?

În drumul nostru pe şantier am fost însoţiţi de tovarăşul Virgil Buică, locţiitor al secretarului comitetului U.T.C. al şantierelor Combinatului de hîrtie şi celuloză din Brăila. Tovarăşul Buică purta cu dînsul o agendă — calendar pentru anul 1966. Era o agendă nouă, voluminoasă, dar complet lipsită de însemnări. Dacă în această agendă ar exista un capitol al enumerării sarcinilor şi obiectivelor, cheie pentru munca tinerilor constructori în acest an, atunci undeva în fruntea listei ar trebui să se afle neapărat disciplina de şantier. Asta pentru că anul acesta vor trebui să intre în producţie obiective mari şi la termene foarte apropiate. În aprilie, centrala termoelectrică trebuie să producă cu prima turbină; în mai trebuie să intre în producţie linia tehnologică pentru fabricarea celulozei; în iunie a doua turbină la centrală şi în trimestrul III linia tehnologică de fabricare a hîrtiei. În al doilea rînd pentru că constructorii au un front de lucru asigurat şi singurul factor care condiţionează un ritm bun de lucru este respectarea disciplinei de plan, a disciplinei de şantier. Cităm părerile cîtorva specialişti şi conducători de şantiere:

Ing. PREDICEANU TITUS — şeful serviciului producţie: „Primul aspect al disciplinei este respectarea programului de lucru. Ora sosirii pe şantier să însemne odată pentru totdeauna şi ora începerii lucrului. Nu aşa cum se întîmplă în multe cazuri acum, cînd unii oameni, şi nu puţini dintre ei sînt tineri, sosesc pe şantier la opt, şi pînă se dezbracă, pînă se mai sucesc se face nouă...".

Agenda tovarăşului Buică consemnează primul punct. Pe loc se găseşte şi soluţia de rezolvare. În luna ianuarie se vor dezbate, în toate adunările generale, măsurile stabilite de organizaţiile U.T.C. pentru creşterea aportului tinerilor la îndeplinirea sarcinilor de plan pe 1966. Comitetul U. T. C., prin membrii săi care vor lua parte la aceste adunări, va orienta dezbaterile în special spre analizarea problemelor legate de folosirea din plin a timpului de lucru.

Ing. DAN CATRAVA — şantierul fabricii de celuloză: „Muncitorii noştri au dreptul, trimestrial, la permisii de trei zile. O parte dintre ei transformă aceste permisii în mici concedii de odihnă. Unii şi nu sînt puţini — pe lîngă cele trei zile, mai cer alte 2—3 zile învoire. Cred că acestea se acordă cu prea multă largheţă".

C. PRIESCU
C. MIHAI

(Continuare în pag. a V-a)

Hunedoara, Săvineşti, Craiova, Călăraşi, Grozăveşti şi acum termocentrala Bucureşti-Sud... În 17 ani de continuă mişcare de la un şantier la altul, Nicolae Mihalache şi-a îmbogăţit continuu experienţa, a ajutat la rîndu-i pe zeci de tineri să se deprindă cu meseria de montor. Imaginea fotografică este semnificativă: mişcare vioaie, de om harnic, în permenenţă grăbit, dornic să asigure echipei de construcţii metalice pe care o conduce toate condiţiile pentru executarea la timp a unor lucrări de calitate superioară

Foto: ION CUCU

1000 tone fontă peste plan

Siderurgiştii de la Reşiţa, Oţelul Roşu şi Nădrag au asigurat încă din primele zile ale anului un ritm sporit de lucru la principalele agregate de producţie. Furnaliştii reşiţeni, de pildă, au elaborat pînă acum 1 000 tone fontă peste prevederile planului la zi. Acest spor de producţie se datoreşte în mare măsură îmbunătăţirii regimului termic al furnalelor şi reducerii consumului de cocs cu aproape 30 kg pe tona de fontă. În acelaşi timp, laminoriştii de la Uzinele „Oţelul roşu" au dat în plus peste 250 tone laminate finite, iar cei de la Uzina „Ciocanul"-Nădrag mai mult de 70 tone laminate.

Săparea unor noi sonde

În raza trusturilor de foraj Tg. Jiu, Piteşti, Ploieşti, Moineşti a început săpătura unor noi sonde. În acest an, volumul de foraj va creşte în mod simţitor faţă de anul trecut, extinzîndu-se, în acelaşi timp forajul de mare adîncime. Sondorii vor urmări îmbunătăţirea utilizării instalaţiilor de foraj şi perfecţionarea regimului de lucru prin folosirea unor sape cu role de mare capacitate şi sape cu diamante. Vor fi realizate, de asemenea, noi fluide pentru foraj.

Anul trecut, sondorii din ţara noastră au forat peste prevederile planului circa 11 000 m. În comparaţie cu anul 1959, la sfîrşitul şesenalului volumul forajului pentru ţiţei a crescut cu peste 60 la sută, din care peste 54 la sută reprezintă forajul de cercetare geologică. În această perioadă a fost început şi s-a terminat forajul primelor 6 sonde de mare adîncime, atingîndu-se adîncimi între 4 500 şi 5 315 metri.

(Agerpres)

În dezbatere — proiectul de statut al cooperativei agricole de producţie

Brigada — şcoală a bunei gospodăriri

În legătură cu organizarea muncii, ca, de altfel, în toate domeniile activităţii cooperativei agricole de producţie — proiectul noului Statut aduce precizări de o mare importanţă. **„Brigada — se arată în proiectul noului Statut — este forma de bază în organizarea muncii şi se constituie ţinînd seama, atît de cerinţele producţiei, cît şi de necesitatea folosirii depline şi raţionale a forţelor de muncă, a mijloacelor de producţie, precum şi de experienţa dobîndită de cooperativa agricolă".**

Deci, organizarea muncii în fiecare cooperativă este o problemă complexă, la baza căreia trebuie să stea un studiu atent, ştiinţific. Propria noastră experienţă demonstrează acest lucru. Cu ani în urmă, la organizarea muncii în cooperativa noastră se avea în vedere numai unul din criteriile mai sus citate — numărul oamenilor care compuneau o brigadă. Şi cum noi avem multe braţe de muncă, an de an se constituiau o puzderie de brigăzi cărora le revenea o suprafaţă de teren foarte mică pentru lucru. Aveam 6 brigăzi de cîmp la Codăeşti, 6 la Pribeşti şi 3 la Gherghelu. În fond, prin această formă de organizare noi menţineam o fărîmiţare a pămîntului care frîna aplicarea unei agrotehnici superioare, aducea greutăţi mecanizării lucrărilor. Dar acesta nu era singurul neajuns. Pămînturile noastre, avînd o structură mai puţin omogenă, am socotit că lucrul cel mai bun era, pentru a nu nedreptăţi pe nimeni, să schimbăm în fiecare an solele încredinţate brigăzilor. Fireşte, procedeul era greşit. Brigăzile, în acest sistem de rotaţie, nu aveau posibilitatea şi nici nu erau interesate în aplicarea unor asolamente ştiinţifice, în executarea unor lucrări de fertilizare a solului.

În 1958, analizînd cauzele pentru care cooperativa noastră bătea, de cîţiva ani, pasul pe loc, au ieşit la iveală şi aceste neajunsuri ale organizării muncii. Au fost luate atunci măsuri care şi-au dovedit foarte curînd eficacitatea. Am redus numărul brigăzilor: la Codăeşti şi Pribeşti cîte două, iar la Gherghelu, una. În noile condiţii, suprafaţa de teren a fiecărei brigăzi a sporit la 600—620 de hectare. Suprafeţele de teren ca şi celelalte mijloace de producţie — unelte şi animale — au fost repartizate brigăzilor pe o perioadă de mai mulţi ani. De la adoptarea acestor măsuri, au trecut 7 ani. Rezultatele dobîndite sînt deosebit de bune; a sporit simţitor producţia la hectar şi, pe această bază, a crescut valoarea zilei-muncă. Iată doar cîteva acţiuni determinate de noua organizare, care au contribuit la obţinerea succeselor amintite. La Pribeşti, în tarlaua denumită Pisc, era un teren foarte slab, secătuit şi erodat. Cooperatorii din brigada a cincea i-au nivelat gropile, i-au distrus tufarii, l-au fertilizat an de an şi au efectuat lucrările agricole pe curbe de nivel. Acum noi obţinem de aici aceleaşi producţii ca de pe restul terenurilor cooperativei. De asemenea, la Codăeşti, brigăzile numărul unu şi doi aveau o întinsă suprafaţă de teren aproape complet neproductiv. Membii cooperatori au astupat rîpile, au fertilizat-o, au cultivat-o mai întîi cu leguminoase apoi cu grîu şi porumb. Şi aşa am ajuns să obţinem aici recolte mari: 2 100 kg grîu pe o tarla de 100 hectare şi cîte 4 200 kg porumb pe o tarla de 400 hectare.

COTEA FREDERIC
preşedintele cooperativei agricole de producţie Codăeşti, raionul Vaslui

GHEORGHE BICHIR
secretarul comitetului U.T.C.

(Continuare în pag. a IV-a)

ÎN PAGINA 3

- Unirea Principatelor — pagină luminoasă din istoria patriei

IMAGINI SIMBOLICE ÎN ARTELE PLASTICE

- PREZENŢE ŞTIINŢIFICE ROMÂNEŞTI PESTE HOTARE
- CĂRŢI NOI

ÎN PAGINA 5

- Abecedarul meseriei fără pagini albe
- Din legendele şi tradiţiile poporului nostru
- De toate

Creşterea desfacerilor mărfurilor de larg consum

După cum informează Direcţia de statistică a oraşului Bucureşti, volumul mărfurilor desfăcute în anul trecut prin comerţul socialist din Capitală prezintă, faţă de realizările din 1964, o creştere de peste 7,5 la sută. Vînzările prin organizaţiile comerciale bucureştene au crescut cu aproape 900 milioane lei.

A sporit volumul bunurilor de folosinţă îndelungată desfăcute către populaţie. Comparativ cu anul 1964, s-au vîndut cu 21,4 la sută mai multe televizoare, cu 15,7 la sută mai multe frigidere, cu 6,9 la sută mai multe aparate de radio etc. S-au acoperit în mai mare măsură necesităţile de legume, zarzavaturi proaspete şi fructe.

(Agerpres)

DUPĂ CORTINĂ, O COMISIE CULTURALĂ — CARE NU ARE MULTE DE SPUS

Primul semestru al acestui an universitar se va încheia în februarie, o dată cu bilanţul sesiunii de examene. Referindu-ne însă la primul semestru de activitate culturală în Institutul politehnic Iaşi putem afirma cu certitudine că el s-a încheiat încă la 25 decembrie, dată cînd în Institut au încetat toate activităţile studenţeşti exterioare preocupărilor legate de pregătirea profesională, eforturile studenţilor fiind concentrate în vederea susţinerii cu succes a examenelor.

Să vedem ce s-a făcut la politehnica ieşană de-a lungul primului semestru de activitate culturală:

Cu o floare nu se face primăvară

De-a lungul întregului semestru, orchestra simfonică a Filarmonicii de stat „Moldova" şi soliştii Operei ieşene au venit în mijlocul studenţilor politehnicii, mijlocind apropierea acestora de comorile muzicii româneşti şi universale. În fiecare săptămînă, joia, amfiteatrul şi aula institutului au găzduit alternativ concerte simfonice şi recitaluri de canto menite să fie un factor important de formare a culturii muzicale a studenţilor.

La început a fost... o iniţiativă. Cu un an în urmă, căutînd să realizeze o mai statornică legătură a studenţilor politehnicii cu Filarmonica şi Opera, Consiliul U.A.S. din institut — cu sprijinul conducerii celor două instituţii de cultură ieşene — a găsit în aceste recitaluri şi concerte educative o modalitate atractivă, apreciată cu entuziasm de studenţi. Definitiv statornicită în viaţa culturală a institutului, ea a devenit o valoroasă tradiţie a sa.

Dar cu o floare nu se face primăvară...

Un semestru... „relache"

În viaţa culturală a institutelor şi facultăţilor un rol important îl poate avea — şi trebuie să-l aibă — activitatea propriilor formaţii artistice ale studenţilor.

„Avem formaţii artistice!" — ne spunea cu mîndrie tovarăşul Cîrţînă Gheorghe, preşedintele Consiliului U.A.S. Şi s-a grăbit să le enumere, cu intenţia vădită de a nu lăsa să se creadă că în Institutul politehnic n-ar fi activitate culturală. Într-adevăr, formaţii există. Cea de teatru a început să repete — în a cincea săptămînă a anului u-

ION TRONAC

(Continuare în pag. a IV-a)

La cabana Diham

Foto: N. NICOLAESCU

ÎNSEMNĂRI DE LA CONFERINȚA ORGANIZAȚIEI REGIONALE BANAT A U. T. C.

Muncim, învățăm spre a fi folositori patriei

Cei peste 140 000 de uteciști de pe plaiurile bănățene, care lucrează, cu entuziasm și dăruire, în uzine și fabrici, pe șantiere, pe ogoare sau învață în școli și facultăți, au delegat la conferința organizației regionale U.T.C. pe tinerii cei mai buni. I-au delegat să ducă din partea lor cuvîntul de adîncă mulțumire partidului pentru viața pe care o trăiesc, pentru minunatele condiții ce le sînt create.

Întorși în colectivele de muncă, delegații la conferință le-au făcut cunoscute cu siguranță tovarășilor lor cuvintele de înaltă apreciere transmise tuturor tinerilor din regiune, în numele comitetului regional de partid, de către tovarășul **ION CÎRCEI**, membru al C.C. al P.C.R., prin secretar al Comitetului regional Banat al P.C.R.: **„Minunatul nostru tineret, devotat trup și suflet patriei și partidului, învață de la generația vîrstnică și muncește alături de ea, cu elan, animat de dorința fierbinte de a adăuga mereu noi bogății și frumuseți patriei noastre socialiste. Comitetul nostru regional de partid dă o înaltă apreciere aportului prețios pe care zecile de mii de tineri, mobilizați de organizațiile U.T.C., îl aduc la realizarea planurilor de producție în industrie și agricultură, la înfăptuirea politicii partidului în toate celelalte domenii de activitate".**

Cu o mîndrie justificată delegații la conferință, în numele tuturor tinerilor — români, germani, maghiari, sîrbi și de alte naționalități — și au exprimat hotărîrea de a dovedi că sînt demni de o asemenea prețuire.

La temelia acestui angajament stau și succesele pe care le-au obținut tinerii, îndrumați de organizațiile U.T.C., conduși de comuniști, în activitatea lor de pînă acum, experiența bogată dobîndită de organizațiile U.T.C.

În mod cu totul justificat darea de seamă prezentată de tovarășul **RADU BĂLAN**, prim secretar al Comitetului regional Banat al U.T.C., ca și discuțiile au insistat asupra activității organizațiilor U.T.C., a tinerilor din întreprinderile direct productive. Regiunea Banat este o regiune cu industrie puternică, în continuă dezvoltare și modernizare, căreia îi revin, din planul primului an al cincinalului, însemnate sarcini de producție. Aici, în întreprinderile bănățene, lucrează mii de tineri. O dovadă a pasiunii cu care ei muncesc, a răspunderii cu care-și îndeplinesc sarcinile de producție — sublinia darea de seamă — este faptul că 14 000 de tineri au fost declarați, lună de lună, pentru priceperea și hărnicia în muncă, pentru rezultatele obținute, evidențiați în întrecerea socialistă.

Care sînt de fapt căile prin care organizațiile U.T.C. din întreprinderile bănățene au contribuit la obținerea de către tineri a unor rezultate bune în producție? În discuții și în darea de seamă s-a conturat un răspuns amplu.

Constantin Cetățean — I.C.M. Reșița: „Organizația de partid din întreprindere a îndrumat organizația U.T.C. să pună în centrul atenției sarcina de a desfășura o intensă activitate politică pentru a dezvolta la tineri răspunderea în muncă, o înaltă conștiință profesională, dragostea față de profesie. De aceea, am invitat în adunările generale conducători de șantiere și specialiști să le vorbească tinerilor despre sarcinile întreprinderii, despre locul pe care-l ocupă munca fiecărui tînăr în îndeplinirea acestor sarcini".

Mihai Scorțeanu — Uzina de vagoane Arad: „Rezultate bune în producție se pot obține numai în condițiile în care răspunderea și dragostea față de muncă sînt dublate de o înaltă competență profesională. În uzină sînt organizate cursuri de ridicare a calificării profesionale pentru 11 specialități. Organizația U.T.C. a antrenat numeroși tineri — circa 900 — să participe la aceste cursuri, să-și însușească cele predate.

Giolfan Petru — Combinatul siderurgic Reșița: „Mai sînt unii tineri care absentează, întîrzie de la lucru sau se învoiesc fără a avea motive întemeiate. Dezbaterea acestor cazuri în adunările generale sau în adunări cu caracter mai larg, discuția plină de grijă cu tinerii în cauză pentru a afla de ce se comportă așa, sînt foarte necesare.

Organizația de partid ne-a sfătuit să acționăm mai mult pentru a dezvolta opinia colectivului împotriva tuturor abaterilor săvîrșite de tineri, pentru creșterea combativității și exigenței colectivelor de tineri".

Despre asemenea probleme — răspunderea în muncă, calificarea tinerilor, disciplina acestora în producție — au discutat și alți tovarăși. A fost recomandată, astfel, spre generalizare, experiența organizațiilor U.T.C. de la Combinatul siderurgic Reșița „Electromotor" și Uzinele mecanice Timișoara, Industria textilă Lugoj, de a organiza dezbateri cu teme educative ca: „Munca, o chestiune de onoare", „Comportarea tînărului muncitor la locul de producție", „Răspundem pentru calitatea produselor" și altele asemănătoare, care influențează pozitiv participarea tinerilor la îndeplinirea sarcinilor de plan. Merită a fi reținută și experiența comitetelor orășenești U.T.C. Reșița, Timișoara, Arad, care studiază activitatea tinerilor în producție și fac recomandări concrete organizațiilor U.T.C. cum să contribuie la valorificarea de către tineri a tuturor posibilităților lor, la înlăturarea lipsurilor din activitatea acestora. În urma unor asemenea studii, s-au inițiat întîlniri cu activiști de partid și specialiști, organizarea largă a concursurilor pe meserii, a schimburilor de experiență, a demonstrațiilor practice pe noile mașini), popularizarea noutăților științifice și tehnice, organizarea unor simpozioane pe teme tehnico-științifice.

Au fost relatate și alte experiențe bune, s-a vorbit pe larg și despre lipsurile din activitatea unor organizații U.T.C. din întreprinderi, a unor organe U.T.C. Comitetul regional U.T.C. a fost criticat în conferință pentru că n-a dovedit suficientă preocupare pentru a cunoaște ce se petrece în unele organizații, să studieze experiența bună și să ajute organizațiile U.T.C. să o valorifice în activitatea lor. S-a stabilit ca o sarcină pentru noul comitet regional ales să se ocupe îndeaproape de munca acelor organe și organizații U.T.C. în care se manifestă rămîneri în urmă, să le ajute concret în organizarea activității politico-educative.

Agricultura regiunii Banat are o pondere însemnată în economia regiunii. Deși condițiile climatice au fost mai puțin favorabile în anul trecut, la cultura grîului producția planificată a fost depășită cu 52 000 tone; la cultura porumbului s-a obținut o producție medie de 2 707 kg la hectar; rezultate bune s-au realizat și la sfecla de zahăr, floarea-soarelui și alte culturi. De o înaltă conștiință socialistă — s-a subliniat în darea de seamă — au dat dovadă tinerii mecanizatori, care, zi și noapte, pe tractoare, au contribuit la executarea în bune condiții și la timp a lucrărilor agricole.

În darea de seamă și în cuvîntul lor tovarășii **Borlan Octavian**, secretar al Comitetului orășenesc U.T.C. Arad, **Liuba Gheorghe** — prim secretar al Comitetului raional U.T.C. Oravița și alții s-au referit pe larg la valoarea pe care o au acțiunile educative ale organizațiilor U.T.C. în mobilizarea la muncă a tineretului de la sate. Din discuții au reieșit, astfel, experiențele interesante ale unor organizații U.T.C. din satele raioanelor Sînnicolau Mare, Timișoara, Arad, Deta și altele. Acestea, pornind de la sarcinile mari pe care Congresul partidului, Plenara C.C. al P.C.R. din 11—12 noiembrie le-au pus în fața agriculturii, au organizat adunări generale deschise în care s-a discutat aportul tineretului la îndeplinirea sarcinilor trasate de partid.

„Noi știm — spunea în conferință **Lidia Petrov**, secretara comitetului U.T.C. din cooperativa agricolă de producție Variaș — că se așteaptă foarte mult de la noi. Dar numai o bună pregătire profesională creează premisa succeselor în muncă. În documentele de partid sînt cuprinse importante sarcini privind îmbunătățirea învățămîntului agrozootehnic de masă. Pe baza acestor sarcini, organizația U.T.C. și-a propus să-i mobilizeze pe toți tinerii la această formă de învățămînt, să-i ajute în studiu. Noi obișnuim să organizăm pentru tineri, cu sprijinul specialiștilor, expuneri pe teme profesionale, îi solicităm pe ingineri să le dea consultații, să le recomande bibliografia de specialitate".

Conferința a arătat că programul vast elaborat de partid pentru dezvoltarea agriculturii stă la temelia activității organizațiilor U.T.C. de la sate, a tuturor tinerilor. Astfel și în viitor în centrul activității organizațiilor U. T. C. va sta sarcina de a dezvolta la tineri dragostea față de muncă, răspunderea față de calitatea muncilor efectuate, pe baza cunoașterii sarcinilor prevăzute pentru creșterea producției vegetale și animale, chimizarea și mecanizarea agriculturii, extinderea irigațiilor. Organizațiile U.T.C. vor mobiliza pe tinerii care lucrează în sectorul zootehnic să dovedească mai multă răspundere în activitatea lor, vor atrage un număr mai mare de tineri să lucreze în acest important sector.

Conferința a apreciat că cei 12 000 de studenți, cuprinși în facultățile Timișoarei, dovedesc o matură răspundere față de învățătură, pasiune pentru profesia aleasă.

S-a apreciat, pe bună dreptate, că organizațiile U. T. C. din facultăți au contribuit la obținerea unor rezultate, desfășurînd în rîndul studenților o susținută activitate politico-educativă.

Așa cum subliniau însă unii vorbitori — printre care **Doina Țepeneag**, studentă la Politehnică și **Ion Vancea**, student la Universitate, în activitatea unor organizații U.T.C. din facultăți există rămineri în urmă. Faptul că — așa cum se consemna în darea de seamă — un număr mare de studenți au fost declarați repetenți și exmatriculați, iar alții promovează în urma reexaminărilor, obținînd rezultate mediocre, sînt și o reflectare a neajunsurilor din activitatea organizațiilor U.T.C. A reieșit cu claritate din lucrările conferinței că organizațiile U.T.C. din facultăți vor trebui să-și sporească eforturile pentru îmbunătățirea muncii politico-educative, folosind, pe baza cunoașterii situațiilor concrete din ani și grupe, a acelor forme specifice care au menirea să statornicească în colectivele studențești o atmosferă propice studiului ritmic, disciplinei.

Conferința a apreciat preocuparea organizațiilor U.T.C. din școli, care alături de tovarășii profesori, au contribuit, printr-o muncă politico-educativă susținută, la dezvoltarea răspunderii față de învățătură. Procentul de peste 95 la sută promovați în școlile generale, licee, școli profesionale, tehnice și tehnice de maiștri arată că numeroasele forme ale activității educative folosite de organizațiile U.T.C. au avut eficacitate. S-a vorbit îndeosebi despre eficacitatea adunărilor organizate în unele școli cu teme ca: „Învățătura — datorie de onoare a fiecărui elev", „Toate disciplinele sînt la fel de importante", la care au participat tovarăși profesori, activiști de partid, ingineri și tehnicieni, muncitori. Au fost relevate și experiențele bune ale școlilor profesionale de construcții din Timișoara, Textila din Arad și altele care, colaborînd în mai mare măsură cu organizațiile U.T.C. din întreprinderi, contribuie efectiv la buna desfășurare a practicii în producție.

Pe bună dreptate însă tovarășii **Ecaterina Schpringer**, Liceul nr. 2 Lugoj, **Ioan Biha**, Grupul școlar-Reșița, **Violeta Turcitu**, Școala generală-Chilad-Deta, **Mihaela Păsat** de la Liceul nr. 3 din Timișoara au arătat că organizațiile U. T. C. nu trebuie să se îngrijească doar ca elevii să promoveze fiecare an de studiu, ci și de modul cum promovează, în ce măsură cunoștințele însușite sînt trainice, să vegheze la buna comportare a elevilor în școală, la practică și în toate împrejurările.

În mod firesc, majoritatea participanților la discuții au subliniat faptul că, la baza succeselor obținute de organizațiile U.T.C. stă munca politico-educativă desfășurată, sub conducerea organizațiilor de partid, în rîndul tinerilor. Conferința a apreciat că în perioada ultimilor doi ani, comitetul regional a îndrumat mai bine organizațiile U.T.C. pentru extinderea și folosirea cu pricepere a formelor și metodelor activității educative.

„Tinerii noștri — arăta în conferință tovarășul **Mihai Gheorghe**, de la Întreprinderea forestieră Caransebeș manifestă un deosebit interes pentru însușirea documentelor Congresului al IX-lea al P.C.R., pentru cunoașterea trecutului de luptă al partidului, al poporului, a realizărilor anilor socialismului. Pentru a răspunde acestui interes nu ne putem limita numai la învățămîntul politic. Noi organizăm și numeroase alte acțiuni care asigură continuitate în munca educativă, simpozioane la care sînt invitați activiști de partid și de stat, a unor specialiști în domeniul economiei, științei și culturii, expuneri, seri de întrebări și răspunsuri etc."

„Apreciez faptul că darea de seamă — arăta **Francisc Holtz** de la U.C.M.M.R.-Bocșa — a acordat un spațiu mare analizei activității pe care organizațiile U.T.C. o desfășoară pentru educarea moral-cetățenească a tinerilor. Este foarte bine să discutăm despre asemenea probleme în adunări organizate în acest scop. Dar eu cred că trebuie să acționăm cu mai multă promptitudine atunci cînd întîlnim în rîndul unor tineri atitudini înapoiate".

„Tineretul nostru — arăta în conferință Eugenia Iordache de la U.T. Arad — este caracterizat prin dorința de a-și folosi ceasurile de răgaz în scopul formării lor multilaterale. Avem toate condițiile pentru a răspunde acestor dorințe. Pot spune că tinerii din întreprinderea noastră primesc din partea organizațiilor U. T. C. numeroase invitații de a participa la activitatea clubului, la simpozioane, la seri literare, la vizionare de spectacole, la activitatea brigăzilor artistice de agitație". Și alți vorbitori, referindu-se la unele aprecieri din darea de seamă, au relevat o experiență pozitivă în ceea ce privește educarea estetică a tinerilor, au făcut propuneri pentru lărgirea caracterului de masă al activității culturale, pentru îmbogățirea conținutului acesteia. În conferință s-a criticat faptul că unele organe și organizații U.T.C. nu folosesc frumoasele tradiții existente în organizarea timpului liber; s-a recomandat comitetului regional U.T.C. să dovedească mai multă preocupare pentru acest compartiment de activitate, să ajute diferențiat organele și organizațiile U.T.C. în organizarea acelor acțiuni care sînt cerute și îndrăgite de tineri, corespund pregătirii și vîrstei lor.

În încheierea lucrărilor conferinței a luat cuvîntul tovarășul **ION POPESCU**, secretar al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist. Transmițînd tinerilor din regiunea Banat salutul Comitetului Central al U.T.C., felicitări pentru succesele obținute, pentru contribuția adusă la îndeplinirea sarcinilor trasate de partid, vorbitorul a spus:

„Ne putem mindri cu rezultatele obținute. Ele înfrumusețează tabloul activității generale desfășurată de oamenii muncii din regiune sub conducerea partidului.

A rezultat foarte limpede și convingător — arăta tovarășul Ion Popescu în continuare — **că tinerii au obținut succese în producție în acele locuri unde și-au desfășurat activitatea organizații U.T.C. puternice, care, răspunzînd îndrumărilor date de partid, pun în centrul activității lor mobilizarea tineretului la îndeplinirea sarcinilor de plan și care i-au educat pe tineri în spiritul disciplinei. În acest sens, organizațiile din regiunea Banat posedă experiențe interesante, unele demne de a fi generalizate în întreaga țară.**

În continuare, vorbitorul s-a referit la sarcinile care stau în prezent în fața organizațiilor U.T.C. din întreprinderi.

În primul rînd, în atenția organizațiilor U.T.C. din întreprinderi trebuie să stea, așa după cum precizează documentele Congresului al IX-lea al P.C.R., contribuția la pregătirea profesională a tinerilor, la ridicarea continuă a calificării acestora, la îmbunătățirea disciplinei în muncă. Mobilizarea tinerilor la îndeplinirea obligațiilor profesionale trebuie să însemne deci, în primul rînd, preocuparea pentru continua perfecționare în meserie. Organizațiile U.T.C. trebuie să militeze pentru ca în întreprinderile unde activează să fie folosite cît mai bine toate formele de ridicare a calificării care și-au dovedit eficiența în practică. Tinerii ingineri și tehnicieni vor trebui antrenați să sprijine în mod continuu acțiunea de ridicare a calificării, să sprijine organizațiile U.T.C. din institutele de cercetări pentru antrenarea mai activă a tinerilor la realizarea tematicilor de cercetare.

Este necesar să întărim în rîndurile tinerilor disciplina, atitudinea creatoare față de sarcinile de producție, să-i ajutăm să-și îndeplinească cu cinste angajamentele luate în întrecerea socialistă.

Ocupîndu-se de munca tineretului de la sate, tovarășul Ion Popescu a subliniat că și în viitor organizațiile U.T.C. vor trebui să desfășoare o intensă muncă politico-educativă pentru a cultiva în rîndul tinerilor răspunderea față de muncă, dorința de a participa cu toată priceperea la realizarea sarcinilor trasate de partid pentru creșterea continuă a producției agricole vegetale și animale.

In continuare vorbitorul a arătat că este necesar ca organizațiile U.T.C. din școli și facultăți să cultive și să dezvolte pe mai departe la elevi și studenți răspunderea față de propria pregătire, să creeze o puternică opinie împotriva celor ce dovedesc atitudine înapoiată față de învățătură.

De asemenea, tovarășul Ion Popescu s-a referit în cuvîntul său de modul în care se ocupă organizațiile U.T.C. de munca de educație politică a tineretului.

„Sarcina noastră este de a-i ajuta pe tineri să studieze profund documentele celui de-al IX-lea Congres al partidului, să înțeleagă bogatul conținut de idei cuprins în aceste Documente, iar pe această bază să desprindă învățăminte pentru activitatea lor concretă, de fiecare zi, pentru viața și comportarea lor. Trebuie să extindem mai mult întîlnirile tinerilor cu activiști de partid și de stat, cu personalități ale vieții noastre științifice și culturale, care să înlesnească tinerilor înțelegere mai adîncă a sarcinilor stabilite de Congresul partidului pentru dezvoltarea în viitor a economiei, artei, științei și culturii românești.

Într-o mai mare măsură trebuie să punem accentul în viitor pe dezbaterile moral-cetățenești, să-i ajutăm pe tineri să aibă o comportare frumoasă, decentă, o ținută demnă.

Îmi exprim convingerea—spunea în încheierea cuvîntului său tov. Ion Popescu — **în numele Comitetului Central al U.T.C. că, așa cum se arăta în conferință, tineretul din regiunea Banat va face dovada unei munci entuziaste, va întîmpina Congresul U.T.C. din 21 martie, participînd alături de toți oamenii muncii din regiune la îndeplinirea sarcinilor trasate de partid.**

Conferința a adoptat într-o atmosferă de entuziasm, o telegramă adresată Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., în care participanții la conferință s-au angajat, în numele tuturor tinerilor din regiune, să muncească cu dăruire — în uzine, fabrici și șantiere, pe ogoare, în școli și facultăți — să-și folosească pe deplin energia lor tinerească, toată priceperea pentru îndeplinirea chemărilor partidului. **„Năzuim fierbinte** — se arată în telegramă — **să devenim demni ostași ai partidului, să purtăm cu cinste înaltul titlu de constructor al socialismului. Noi, tinerii regiunii — români, germani, maghiari, sîrbi și de alte naționalități, asigurăm conducerea partidului că vom face dovada înaltei recunoștințe pe care o purtăm partidului pentru condițiile ce ne sînt create de a munci și învăța, pentru tinerețea frumoasă pe care o trăim, muncind cu pasiune, învățînd de la vîrstnici, participînd la înfăptuirea însuflețitoarelor obiective ale Congresului pentru înflorirea României socialiste".**

★

În prima sa ședință de lucru, Comitetul regional Banat al U.T.C. a reales în funcția de prim secretar pe tovarășul RADU BĂLAN.

LUCREȚIA LUSTIG
ILIE BRINDESCU

În vîrtejul dansului

Foto: AGERPRES

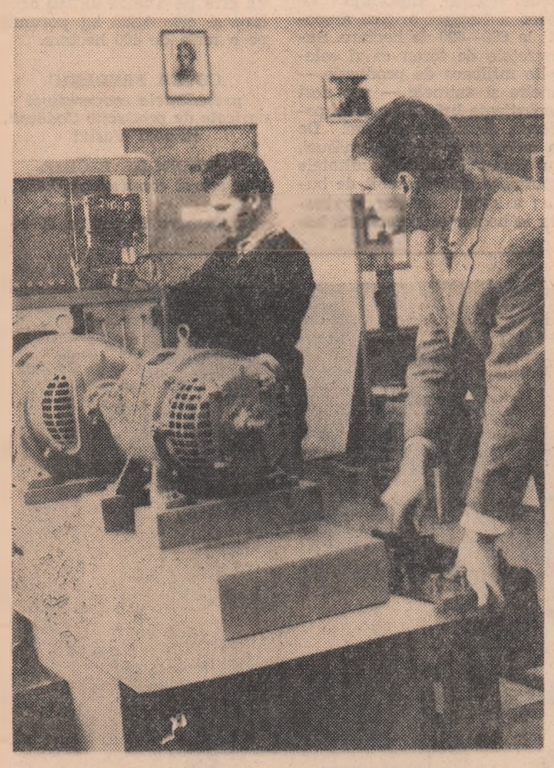

În laboratorul de mașini electrice al Institutului politehnic din Cluj

Startul cinefililor

CLUJ *(de la corespondentul nostru):*

În această lună, cinefilii de la „Industria Sîrmei" din Cîmpia Turzii și-au început „oficial" activitatea.

Cineclubul își va desfășura activitatea în două secții: secția de prieteni ai filmului, unde se vor organiza vizionări și secția de creație unde se vor realiza filme de metraj scurt și mediu. Încă de anul trecut s-au realizat 3 documentare inspirate din realitățile din uzină. Anul acesta, cinefilii și-au planificat să realizeze documentare despre cele mai semnificative evenimente din viața uzinei și despre timpul liber al metalurgiștilor. Altele vor avea ca subiect tehnologia de fabricație, protecția muncii etc.

In sprijinul producției

Numeroși tineri și vîrstnici de la Uzinele „Tractorul" din Brașov își petrec multe ore după program la cabinetul tehnic. Aici studiază, confruntă calculele, întocmesc schițe sau își definitivează inovațiile concepute. În registrul de inovații am întîlnit, acum, la început de an nume cunoscute: maistrul Gheorghe Rozolea, inginerii Constantin Toma și Grigore Girleanu. Există în uzină o valoroasă experiență în descoperirea și promovarea noului. În 1965, de pildă, cele 141 de inovații aplicate au adus economii antecalculate în valoare de peste 4 000 000 lei. Frații Chivu, mecanici, au confecționat șanțe pentru executarea prin presare din bandă a bucșelor filetate în interior și a unor șuruburi. Inginerii Rucăreanu Nicolae, Ghia Romulus și tehnicianul Iosif Mate au realizat modificări la plugul tractat de tractor, economisindu-se astfel anual 263 500 lei.

Cele 10 propuneri de inovații înregistrate acum, la început de an, demonstrează că la Uzinele „Tractorul" colectivul de muncă se preocupă de găsirea a noi și noi soluții care să înlesnească îndeplinirea exemplară, ritmică, a sarcinilor de plan.

I. MARIA

Din experiența organizațiilor U. T. C. din raionul Alba în desfășurarea învățămîntului politic

TEMEINIC STUDIU INDIVIDUAL

Convorbirile la învățămîntul politic în cercurile brigăzilor a III-a și a IV-a din cooperativa agricolă de producție din Telna, raionul Alba, se caracterizează de fiecare dată prin prezența tuturor tinerilor și prin participarea celor mai mulți dintre ei la discuțiile pe marginea temei studiate. Luările de cuvînt ale tinerilor sînt clare și complete, demonstrînd pregătirea temeinică a celor 60 de tineri cooperatori din sat, interesul lor pentru cunoașterea aprofundată a documentelor celui de-al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român. Buna desfășurare a învățămîntului politic în aceste cercuri dovedește grija deosebită cu care sînt pregătite convorbirile, conștiinciozitatea cu care se pregătesc, deopotrivă, propagandiștii și cursanții. „Prima noastră grijă, ne spunea **Horea Sandu**, secretarul comitetului comunal al U.T.C., a fost aceea ca fiecare cursant să dispună de întreg materialul bibliografic de care are nevoie. Am urmărit apoi ca fiecare tînăr să aibă un caiet pentru conspecte, i-am obișnuit cu citirea zilnică a presei, pentru a înțelege cu mai multă ușurință cele studiate în cadrul cercului de învățămînt politic. Comitetul comunal urmărește, permanent, de la prima convorbire, desfășurarea învățămîntului politic în cele două cercuri existente.

De la început, propagandistele Ciuban Elena și Munteanu Ana au fost îndrumate să-i învețe pe tineri modul de studiere și conspectare pe capitole a fiecărei teme în parte, să urmărească și să-i ajute pe cursanți, astfel ca aceștia să folosească din plin studiul individual, să-și însușească cunoștințe bogate".

Cercurile din Telna nu sînt singurele din raionul Alba în care activitatea a fost bine organizată, procesul de studiere a istoricelor documente ale Congresului al IX-lea al P.C.R. decurgînd în bune condiții. La Ighiu, Mihalț, Oarda, Intregalde, în majoritatea cercurilor cursurile se țin cu regularitate, ajungîndu-se pînă acum la tema a IV-a. Cunoștințele sînt bine însușite.

„Avem 27 de cercuri și 8 cicluri de conferințe la sate și 31 de cercuri și 6 cicluri de conferințe la orașe, în care sînt cuprinși aproape 7 000 de tineri, ne spunea tovarășul **Filip Cristescu**, secretarul cu probleme de propagandă al Comitetului raional Alba al U.T.C. Pentru fiecare cerc de învățămînt de la sate am recrutat propagandiști cu școala medie sau profesională, cu o bună pregătire politică. Majoritatea acestora au participat la cursurile de pregătire astăvară, la centrul de regiune, iar instruirea periodică pe parcurs se organizează de către comitetul raional de partid, împreună cu propagandiștii de la cercurile de învățămînt de partid.

Pentru ca cercurile de învățămînt politic să primească la timp ajutorul de care au nevoie în organizarea și desfășurarea activității lor, ne preocupăm să asigurăm ca secretarii organizațiilor de bază U.T.C. să participe cu regularitate la convorbiri, să-i sprijine pe propagandiști în munca lor, să-i îndrume pe cursanți — împreună cu propagandiștii — în studierea individuală și în conspectarea documentelor. Tocmai de aceea, programele zilei secretarului, organizate în această perioadă, sînt axate pe problema învățămîntului politic, pe modul în care birourile organizațiilor U.T.C. conduc această importantă activitate educativ-instructivă în rîndul tineretului".

Un însemnat ajutor primesc cercurile de învățămînt politic din partea instructorilor raionali, care se află în permanență în mijlocul tinerilor.

Fiecare dintre noi, spune tovarășul **Tătar Valer**, instructor în sectorul Ighiu Sard, am primit sarcina să conducem cîte un cerc de învățămînt politic. În afară de aceasta, prin experiența, pregătirea și autoritatea sa, instructorul raional poate să acorde un ajutor calificat și complex tuturor cercurilor de pe raza sa de activitate. În sectorul meu am sesizat din participarea la primele convorbiri în unele cercuri, că unii dintre propagandiștii începători au nevoie de mai mult sprijin în întocmirea planurilor de seminar, în pregătirea lor pentru a explica bine unele noțiuni de economie politică mai greu de înțeles, în pregătirea unor materiale documentare etc. Am căutat să stabilesc o asemenea legătură cu toți propagandiștii, încît ei să-mi poată solicita oricînd ajutorul".

Merită relevat faptul că biroul Comitetului raional manifestă preocupare pentru organizarea unor acțiuni agitatorice, menite să sprijine înțelegerea profundă a temelor studiate de tineri și dezbătute în cadrul cercurilor de învățămînt politic. În multe din organizațiile de bază U.T.C. au fost prezentate, astfel, de către secretari și activiști ai comitetului raional U.T.C. expunerile: „Industrializarea socialistă a țării — obiectiv central al politicii P.C.R." și „Sarcinile stabilite de Plenara C.C. al P.C.R. din 11-12 noiembrie 1965 cu privire la îmbunătățirea conducerii și planificării agriculturii", materiale a căror cunoaștere temeinică are o deosebită importanță pentru o mai profundă înțelegere de către toți cursanții a politicii partidului nostru. Alte expuneri au fost ținute de către tovarășul Bordeanu Ioan, secretar al comitetului raional de partid, de prof. Vîntu Ieroniu, de la secția raională de învățămînt și alți activiști de partid, din domeniul economiei și culturii. Aceste expuneri au fost urmate de vizionări colective ale filmului „Lucrările Congresului al IX-lea al P.C.R.". O altă acțiune interesantă în sprijinul cursanților a constituit-o simpozionul „Agricultura noastră socialistă pe calea dezvoltării intensive și multilaterale", desfășurat în toate satele raionului, și la care organizațiile U.T.C. i-au mobilizat pe toți tinerii.

În desfășurarea învățămîntului politic în organizațiile U.T.C. din satele raionului Alba există, însă, și unele neajunsuri. Multe cercuri, cum sînt cele din Vînt, Micești, Neteș, cartierele din Teiuș, Oejdea etc. sînt rămase în urmă la convorbiri, cursanții nu sînt suficient ajutați în studiul individual, propagandiștii nu controlează pe parcurs modul în care tinerii se pregătesc. Din cauza aceasta, luările de cuvînt ale unora dintre tineri sînt superficiale, iar numărul celor care participă la discuții este prea mic. Reiese, deci, că biroul comitetului raional al U.T.C. trebuie să acorde mai mult ajutor cercurilor amintite, activiștii raionali să-și petreacă mai mult timp în aceste organizații și să se ocupe mai atent de conținutul activității cercurilor respective.

LAL ROMULUS

Imagini simbolice în artele plastice

TH. AMAN: „Hora Unirii la Craiova"

Arta timpului a oglindit cu o emoţionantă simplitate şi căldură Unirea Principatelor. Poezii, cîntece, opere plastice au fost create şi au circulat, mărturisind adeziunea şi contribuţia artiştilor legaţi de aspiraţiile poporului la acest eveniment memorabil din istoria patriei. Numeroase producţii artistice au jucat un rol direct, mobilizînd masele în focul luptelor pentru Unire. Dintre cele mai semnificative exemple e suficient să amintim de versurile lui V. Alecsandri („Hora Unirii") care au răsunat pe întinsul României, cîntate de zeci şi sute de mii de voci. Un echivalent „plastic" al acestei poezii este litografia lui Gh. Tattarescu, „Unirea Principatelor", expusă la sfîrşitul lui iulie 1857 la Colegiul Sf. Sava din Bucureşti. Lucrarea care înfăţişa evenimentul în chip alegoric (un bătrîn cioban visînd unirea, personificată de două femei surori ce stau îmbrăţişate sub acelaşi steag pe care stă înscris cuvîntul UNIRE), a fost multiplicată în mii de exemplare, fiind pusă în vînzare la 4 decembrie 1857. În afara meritului de a fi anticipat şi slujit Unirea, litografia e una dintre primele lucrări cu temă naţională din grafica românească.

● Constantin Lecca (1807—1887), pictor român, unul dintre primii autori de compoziţii şi portrete istorice, a ilustrat în chip simbolic Unirea Principatelor în mai multe lucrări. Dintre cele mai reprezentative amintim „Întîlnirea dintre Bogdan cel Orb şi Radu cel Mare". Într-o compoziţie monumentală şi solemnă, cei doi domni (în prim plan) îşi strîng mîinile. În spatele lor, simetric dispuse, cetele de moldoveni şi munteni sînt pătrunşi de gravitatea momentului. Transpare evident ideea de unitate a două ţări surori, a unor oameni care prin istorie şi sînge aparţin aceluiaşi neam. Litografiile şi cromolitografiile lui Lecca, multă vreme materiale didactice în şcoli, au jucat un însemnat rol social-educativ în epocă.

● Tot în 1857 a fost expus în ţară şi un tablou al lui Th. Aman, trimis de acesta de la Paris, intitulat „Unirea Principatelor". Această lucrare ne este cunoscută, din păcate, numai din descrierea lui C. D. Aricescu făcută în ziarul „Românul" (26 octombrie 1857). Ne-a rămas în schimb mărturie a acelor vremi frămîntate emoţionanta „Horă a Unirii de la Craiova", în care Aman zugrăveşte bucuria frenetică cu care poporul a celebrat zilele istorice ale Unirii. Într-o noapte îngheţată, încălzită cu facle, joc şi strigăte de veselie, locuitorii craioveni sărbătoresc după obiceiuri străbune, folclorice, evenimentul. Prin atmosferă şi culoare pînza lui Aman se îngemănează surprinzător cu amintirile pictorului N. Grigorescu: „Într-o dimineaţă ne vine veste că s-a ales Cuza domnitor în amîndouă capitalele. Am lăsat tot, am pus şaua pe cal şi fuga la tîrg. Atunci am văzut ce va să zică bucuria unui popor, cîntece, jocuri chiote în toate părţile. Îţi ieşeau oameni în drum cu oala plină de vin, care cum se întîlneau luau vorba de Cuza, de unire, se îmbrăţişau şi încingeau horă în mijlocul drumului. Şi era un ger de crăpau pietrele. Da' unde mai sta cineva în casă? Am văzut bătrîni plîngînd de bucurie. Vro săptămînă n-am mai putut lucra. Trimiteam la tîrg de două ori pe zi după veşti. Plăteam cîte trei şi cîte patru sfanţi pe-o gazetă şi ne strîngeam toţi s-ascultăm noutăţi — „novitale", cum se zicea pe atunci. Nici nu era chip să ne mai gîndim la altceva. Mi-aduc aminte că stam seara pînă tîrziu şi făceam desenuri alegorice despre Unirea Principatelor... Vremi de credinţă erau acelea!"

● N. Grigorescu a ilustrat Unirea, mai tîrziu în jurul anilor 1863, 1864 în timp ce se afla la Paris (aşa cum au stabilit cercetările recente) trimis să studieze în străinătate cu bursa oferită de cîrmuirea vremii, la stăruinţele lui M. Kogălniceanu. Pînza „Unirea Principatelor" în stadiul de studiu înfăţişează momentul istoric alegoric, recurgînd la aceleaşi elemente de simbol ca şi ale multor înaintaşi ai săi. Îl deosebeşte tuşa generoasă, energică, avîntul romantic. Numeroasele sale schiţe şi proiecte izvorîte din tensiunea momentului, despre care au vorbit mai mulţi contemporani, şi chiar el însuşi nu le cunoaştem din păcate, rămînînd pînă astăzi necunoscute.

● Tema a ispitit mai tîrziu şi muza altor plasticieni români. Remarcabilul sculptor român, D. Paciurea, ne-a lăsat un proiect de monument. Lucrarea, apreciată de contemporani, care i-a adus în 1909 catedra de sculptură de la şcoala de arte frumoase din Bucureşti, reprezintă cele două Principate în chip simbolic, prin semnele lor heraldice, bourul şi vulturul, amîndoi antrenaţi într-o mişcare impetuoasă ce vrea să sugereze o acţiune comună. La baza soclului se desfăşoară într-o friză în basorelief, o horă ce subliniază tema centrală a înfrăţirii, a unităţii.

● La Muzeul Militar Central se află şi o lucrare a unui plastician contemporan, D. Stoica, intitulată „Moş Ion Roată şi Cuza Vodă". Artistul înfăţişează în prim plan un ţăran bătrîn, demn şi inteligent pe umărul căruia se lasă cu înţelegere mîna domnitorului Cuza. Scena, de asemenea, simbolică, nu ilustrează numai cunoscuta povestire a lui Ion Creangă ci şi legătura dintre eveniment în sine şi reformele sociale, ce i-au urmat consecinţele lor asupra maselor de ţărani.

CORNEL RADU CONSTANTINESCU

C. LECCA: „Întîlnirea dintre Bogdan cel Orb şi Radu cel Mare"

N. GRIGORESCU: „Unirea Principatelor"

D. PACIUREA: „Unirea Principatelor"
(proiect de monument)

D. STOICA: „Moş Ion Roată şi Cuza Vodă"

BIBLIOTECA ŞI LECTURA TINERILOR

Integrată în viaţa comunei, cunoscînd preocupările cititorilor, biblioteca din comuna Mihăileni, regiunea Suceava, şi-a orientat activitatea pe problemele majore ale ţăranilor cooperatori, cîştigîndu-le preţuirea.

Considerente de acest ordin au determinat organizarea unui schimb de experienţă la Mihăileni, între bibliotecarii din raioanele Dorohoi şi Rădăuţi. Tematica schimbului s-a axat pe îndrumarea lecturii tineretului şi copiilor. Colaborînd cu căminul cultural, cu organizaţiile de masă şi cu şcoala, biblioteca a oferit, în prima parte a zilei, cîteva acţiuni interesante. În modesta sală de spectacole cîţiva dintre micii cititori au prezentat în faţa şcolarilor dramatizarea basmului „Alba ca zăpada" şi piesa pentru păpuşi „Iepurii împăratului". Ambele acţiuni, bine pregătite, realizate cu resurse locale, s-au bucurat de aprecieri. Ele au evidenţiat faptul că acţiunile cu cartea destinate copiilor pot deveni interesante şi instructive atunci cînd bibliotecarul se străduieşte să găsească sau să folosească forme noi în munca de popularizare.

Bogată în învăţăminte a fost discutarea lucrării: „Tovărăşie, prietenie, dragoste" destinată tinerilor. S-a prezentat o expunere, apoi s-au purtat discuţii interesante, vorbitorii luînd atitudine faţă de comportările urîte, străine moralei noastre.

În îndrumarea lecturii tinerilor, biblioteca comunală urmăreşte ridicarea nivelului politic, cultural şi profesional al acestora. Bibliotecara are în vedere specificul muncii fiecăruia, participarea la diferite forme de învăţămînt. Tinerii care au frecventat biblioteca încă din anii de şcoală, reuşesc să se orienteze singuri în alegerea cărţilor, folosind accesul liber la raft sau cataloagele alfabetic şi sistematic. Pentru completarea îndrumării individuale sînt folosite manifestările de masă. În organizarea acestora biblioteca comunală colaborează cu organizaţiile U.T.C. Astfel, în cadrul serilor pentru tineret sau duminicilor cultural-sportive, acţiunile cu cartea fac parte din programul de desfăşurare. Printre manifestările de acest gen pot fi amintite montajele literare „Slavă partidului", „Sărbătoarea tinereţii noastre", „Cîntînd zilelor de-acum", expunerile „Viaţa tineretului de ieri şi de azi" etc. Cu participarea directă a uteciştilor au fost organizate concursurile „Viaţa fericită a tineretului de astăzi", „Recunoaşteţi autorul şi acţiunea cărţii?", iar pentru tinerii care lucrează în sectorul zootehnic s-a pregătit concursul „Cine ştie zootehnie — răspunde", concurs care a relevat creşterea nivelului profesional al celor ce folosesc sfatul cărţilor.

Acţiunea metodică de la Mihăileni, a constituit pentru bibliotecarii comunali din cele două raioane vecine un contact direct cu o experienţă valoroasă în munca cu cartea şi un interesant schimb de opinii privind sarcinile actuale ce stau în faţa bibliotecilor de la sate.

ION BELDEANU

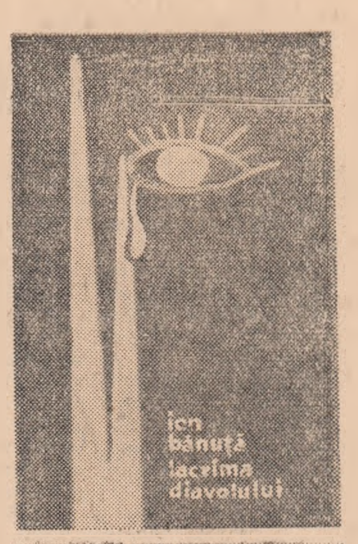

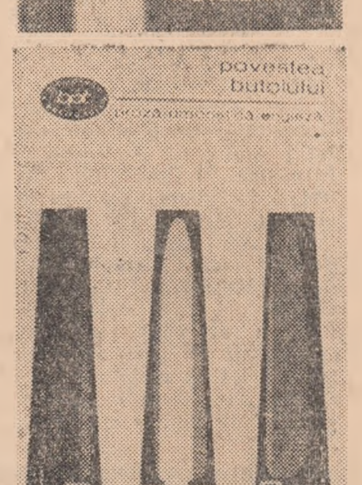

Cărţi noi

● În **Editura Academiei** a apărut un prim volum din **„ISTORIA TEATRULUI ÎN ROMÂNIA"**, cuprinzînd manifestările artei teatrale în orînduirile precapitaliste, în perioada destrămării feudalismului şi a formării relaţiilor capitaliste, pînă la 1848. Cartea apare sub îngrijirea acad. G. Oprescu, avînd un comitet de redacţie compus din cercetători în acest domeniu. Textul este însoţit de două sute de ilustraţii.

● Editura Meridiane publică volumul **„OAMENI DE TEATRU"** semnat de poetul şi dramaturgul **Victor Eftimiu**, cu o prefaţă de Constantin Măciucă. Cu obişnuita-i artă a evocării, Victor Eftimiu pune la îndemîna cititorului (oferind sugestii şi notaţii preţioase chiar pentru istoria teatrului românesc dintr-o anumită perioadă) pagini de un farmec aparte, reanimînd figuri prestigioase ale teatrului românesc, surprinse în gesturi şi atitudini semnificative, adesea caracterizante.

● Un volum de versuri — **LACRIMA DIAVOLULUI** — publică **Ion Bănuţă** la Editura tineretului. Bucurîndu-se de excelente condiţii grafice (Petre Vulcănescu), volumul e împărţit în cîteva secţiuni care intenţionează a fixa menirea poeziei şi a poetului (Lacrima diavolului, Memento mori), imagini ale noului Bucureşti. (Cîntec despre oraşul meu) ori de a ilustra capacitatea poetului de a parafraza, (Cu Dante prin infern) şi tălmăci, (Nişte lacrimi).

● E. Hemingway: Pentru cine bat clopotele

Din seria de cărţi valoroase prevăzută în planul Editurii pentru literatură universală pe acest an, recent a apărut *„Pentru cine bat clopotele"*, a cunoscutului scriitor american *Ernest Hemingway*.

Martor ocular al luptei poporului spaniol din timpul războiului civil împotriva dictaturii fasciste, Hemingway pledează în paginile acestui roman, ca şi în întreaga sa operă, pentru demnitate şi libertate împotriva siluirii vieţii şi conştiinţei omului. Cităm din prefaţă opinii ale unor scriitori asupra acestui roman: *„Pentru cine bat clopotele" dovedeşte cunoaşterea de către Hemingway a sufletelor tari şi neînfricate. N-am întîlnit niciodată un scriitor care dezvăluie atît de multe adevăruri despre poporul spaniol. Hemingway e însuşi darul fraternităţii personificat"* (Francois Mauriac). *„Ultimele pagini ale cărţii vorbesc despre triumful vieţii, despre bărbăţie, despre eroism"* (Ilya Ehrenburg).

Din comentariile unui critic american la apariţia cărţii: *„Iată o carte pe care oamenii o vor citi de aici înainte multă vreme, atît de multă vreme încît cartea va trebui să fie, pînă la urmă, precedată de o introducere care să reamintească altor generaţii cum s-au întîmplat evenimentele din Spania, cine a luptat acolo şi de ce. Cel mai bun roman al lui Hemingway şi unul dintre cele mai bune romane despre acest înger muritor care este omul"*.

● Monografia unui mare cîntăreţ

Galeria marilor interpreţi s-a îmbogăţit de curînd cu încă un volum consacrat uneia din figurile reprezentative ale artei noastre lirice din trecut. Cartea, datorată fiicei regretatului cîntăreţ Mira Demeter-Grozăvescu şi lui I. Voledi, prilejuieşte cititorilor cunoaşterea omului şi artistului *Traian Grozăvescu*, legat strîns de viaţa culturală a Lugojului, centru cu bogate tradiţii artistice.

Rînd pe rînd ne sînt evocate sugestiv şi cu căldură copilăria şi adolescenţa, mediul familial, anii studiilor universitare la Viena, dorinţa sa nestăvilită de a se dedica cu totul artei. Începuturile artistice, perioada funcţionării sale la opera din Cluj, ascensiunea rapidă pe înaltele culmi ale măiestriei interpretative, recunoaşterea unanimă a excepţionalului său talent, odată cu numirea sa ca solist la Volksoper şi apoi la Opera de Stat din Viena, reprezintă treptele principale care va face pe Traian Grozăvescu să intre în circuitul vieţii muzicale mondiale.

Din nefericire sfîrşitul tragic al cîntăreţului va pune capăt carierei sale strălucite, în pragul consacrării definitive peste ocean.

Volumul Tr. Grozăvescu reprezintă un pios şi mişcător omagiu adus marelui cîntăreţ în întîmpinarea aniversării celor 70 de ani cîţi s-au scurs de la naşterea sa.

SILVIAN GEORGESCU

Prezenţe ştiinţifice româneşti peste hotare

Ne vorbeşte academicianul REMUS RĂDULEŢ

Academicianul REMUS RĂDULEŢ s-a întors de curînd de la două importante manifestări ştiinţifice internaţionale care au avut loc la Tokio şi Paris. Iată ce a declarat dînsul unui colaborator al ziarului nostru despre aceste prestigioase manifestări ştiinţifice.

Congresul anual al Comisiei Electrotehnice Internaţionale a avut loc la sfîrşitul anului trecut la Tokio. Comisia Electrotehnică Internaţională, cea mai veche organizaţie profesională internaţională a inginerilor electricieni, a fost înfiinţată prin hotărîrea congresului internaţional din anul 1904 al acestora, pentru a elabora mijloacele comune de exprésie, — matematice, terminologice şi simbolice, — ca şi recomandările internaţionale de reglementare şi standardizare a produselor, unităţilor şi metodelor de măsură şi încercare în toate domeniile energeticii, electrotehnicii, electronicii şi telecomunicaţiilor.

Ţara noastră a început să se afirme în cadrul acestei comisii în anii dintre cele două războaie mondiale, în special prin munca regretatului acad. Constantin Budeanu în domeniul regimului deformant al sistemelor electroenergetice. Însăşi numirea de *var*, standardizată internaţional de C.E.I. pentru unitatea de măsură a puterii reactive, derivă din propunerea ilustrului meu predecesor la preşedinţia Comitetului naţional român pentru C.E.I.

Prin contribuţia competentă a numeroşilor noştri specialişti mai vîrstnici şi mai tineri la munca de specialitate a Comitetelor de studiu C.E.I., ca şi prin valorificarea lucrărilor noastre de teoria mărimilor şi a experienţei cîştigate în elaborarea Lexiconului Tehnic Român, pentru munca necesară singurei lucrări enciclopedice internaţionale, pe care o reprezintă Vocabularul Electrotehnic Internaţional C.E.I., ne-am afirmat în continuare în cadrul acestei organizaţii. Pe această bază am fost ales vicepreşedinte al C.E.I. pe perioada 1961—1968, împreună cu preşedinţii Comitetelor naţionale ale Angliei şi Japoniei. La Congresul care a avut loc în 1964 la Aix-les-Bains, în Franţa, am fost ales preşedinte al C.E.I. pe o perioadă statutară de trei ani, iar în octombrie 1965 am condus în această calitate lucrările primului dintre cele trei Congrese anuale ale C.E.I. din cursul mandatului meu de preşedinte.

Congresul anual C.E.I. de la Tokio a reunit pentru două săptămîni 680 de delegaţi şi persoane însoţitoare din ţările membre, care au lucrat în 49 de Comitete, Subcomitete şi Grupuri de lucru. *Astfel, cele aproximativ 100 de lucrări ajunse la maturitate la acest Congres, spre a servi ca bază a recomandărilor internaţionale, s-au extins de la maşinile electrice rotitoare, trecînd prin aparatajul şi lucrările de înaltă tensiune, prin izolatoare şi lămpi, pînă la tuburile electronice şi aparatele cu semiconductori; de la locomotivele electrice de sute de tone pînă la piese de ordinul miligramelor.* În această proporţionare a specialităţilor am ţinut, desigur, seamă şi de dezvoltarea ramurilor respective — şi deci şi de posibilităţile de aport ale specialiştilor din ţara gazdă.

La Tokio, unde cele mai mari delegaţii străine au avut pînă la 72 de membri, ţara noastră a fost reprezentată prin nouă delegaţi. Specialiştii noştri au acordat o atenţie deosebită contribuţiei lor active la munca Comitetelor. Dintre contribuţiile româneşti la lucrările congresului amintesc participarea ing. Paul Dimo, la clarificarea modului în care trebuie să se reflecte frecvenţele proprii ale reţelelor electrice în circuitele standard folosite pentru încercările aparatajului de înaltă tensiune; documentul românesc asupra încercării demaroarelor la durata de viaţă, prezentat de ing. I. Barbu; documentul privitor la timpul de răspuns al circuitelor oscilante amortizat, care urmează să fie folosit de Grupul de lucru constituit pentru actualizarea recomandărilor C.E.I. de încercări la înaltă tensiune; participarea ing. V. Lefter la lucrările privind tropicalizarea şi în special metodica de încercare în legătură cu microorganismele; participarea ing. Gh. Lasaride la lucrările privind vehiculele Diesel-electrice şi motoarele electrice de tracţiune.

Întors în Europa, am luat parte la Simpozionul privitor la lexicografia medicală, organizat la Paris de Consiliul Organizaţiilor Internaţionale de Ştiinţe Medicale C.I.O.M.S. (organism înfiinţat sub egida Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii şi U. N. E. S. C. O. Un grup internaţional de experţi a fost însărcinat de C.I.O.M.S. să elaboreze un Ghid pentru lexicografia medicală bazat pe principii şi metode explicite pentru dicţionare medicale internaţionale pe care urmează să le elaboreze. Pentru a se putea folosi în acest scop experienţa cîştigată în cadrul C.E.I. la organizarea lucrărilor pentru cea de a treia elaborare a Vocabularului Electrotehnic Internaţional, ca şi experienţa pe care am acumulat-o în munca de 18 ani, de cînd am fost invitat să contribui, alături de şase experţi medici, la elaborarea acestui ghid şi a acestor principii — şi să prezint la Simpozion, într-o lucrare „experienţa personală în domeniul lexicografiei tehnice".

Ţinînd seamă de părţile din această experienţă care pot fi transferate cu precădere în domeniul medical, am prezentat în lucrarea mea în principal experienţa în domeniul organizatoric şi al directivelor cîştigată în cadrul C.E.I. şi experienţa personală în domeniul problemelor definiţiei şi al tehnicii aplicării ei, cîştigată în cursul elaborării, acum încheiate, a Lexiconului Tehnic Român, din care urmează să mai apară în martie doar ultimul din cele 18 volume.

Noi înregistrări muzicale

După mai mult de un an de la încetarea din viaţă a artistului unanim socotit în marile capitale muzicale ale lumii drept unul din cei mai mari şefi de orchestre contemporane, un disc memorial GEORGE GEORGESCU vine să ofere iubitorilor muzicii din ţara noastră o nouă mărturie a inefabilei arte cu care remarcabilul dirijor român ştia să tălmăcească lucrările a doi dintre compozitorii săi preferaţi — Johannes Brahms şi Richard Strauss.

Variaţiunile pe o temă de Haydn (prima lucrare din ciclul lucrărilor lui Brahms înregistrate de G. Georgescu în dorinţa de a oferi discofililor o ediţie completă a pieselor marelui simfonist) şi poemul *Till Eulenspiegel* de R. Strauss (imprimat în 1958 la Varşovia cu prilejul turneului Filarmonicii bucureştene) poartă în noul disc românesc întreaga distincţie a interpretărilor lui G. Georgescu în care profunda înţelegere a stilului este împletită cu o adîncă poezie.

Noile înregistrări pun la dispoziţia publicului, (o notă specială merită aci prezentarea profundă şi personală făcută de Radu Gheciu disculul) reprezintă nu numai un omagiu adus personalităţii ilustrului artist român ci o remarcabilă contribuţie românească la popularizarea unor valori artistice de ţinută.

I. Ş.

Plenara Consiliului Central al Sindicatelor

În zilele de 13 și 14 ianuarie 1966 a avut loc Plenara Consiliului Central al Sindicatelor din Republica Socialistă România.

Au luat parte membrii și membrii supleanți ai Consiliului Central al Sindicatelor, ai Comisiei Centrale de Cenzori, reprezentanți ai Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist, Consiliului Național al Femeilor, ai unor ministere și instituții centrale, activiști cu munci de răspundere din aparatul C.C.S., președinții consiliilor regionale și ai unor consilii locale ale sindicatelor, reprezentanți ai presei.

La lucrările Plenarei a participat tovarășul Alexandru Drăghici, membru al Comitetului Executiv și al Prezidiului Permanent al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, secretar al C.C. al P.C.R.

Pe baza raportului prezentat de tovarășul Constantin Drăgan, președintele Consiliului Central al Sindicatelor, Plenara a examinat activitatea desfășurată de sindicate, contribuția lor în mobilizarea oamenilor muncii la îndeplinirea planului de stat, a angajamentelor luate în întrecerea socialistă pe anul 1965 și a stabilit — în lumina hotărîrilor Plenarei C.C. al P.C.R. din decembrie 1965 — sarcinile ce revin sindicatelor privind înfăptuirea obiectivelor planului de stat pe anul 1966. În lumina Directivelor C.C. al P.C.R. cu privire la criteriile principale ale întrecerii socialiste — care vor sta la baza activității sindicatelor în mai buna organizare a întrecerii socialiste — au fost stabilite măsurile necesare pentru aplicarea acestor criterii la condițiile concrete ale întreprinderilor și locurilor de muncă.

Plenara a examinat execuția preliminată a bugetelor sindicatelor și de asigurări sociale pe anul 1965, a aprobat bugetele pe 1966 și a adoptat hotărîrea cu privire la sarcinile ce revin sindicatelor în organizarea controlului obștesc privind aplicarea măsurilor în domeniul protecției muncii.

Plenara a aprobat unele măsuri luate de Prezidiul C.C.S., în vederea pregătirii Congresului al V-lea al Sindicatelor din Republica Socialistă România, și a stabilit normele de reprezentare pentru alegerea delegaților la Congres.

De asemenea, Plenara a aprobat activitatea delegației sindicatelor din Republica Socialistă România, care a participat la lucrările celui de-al VI-lea Congres Sindical Mondial.

În încheierea dezbaterilor a luat cuvîntul tovarășul Alexandru Drăghici.

Cu vie însuflețire, participanții la plenară au aprobat în unanimitate o telegramă adresată Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., în care se exprimă hotărîrea sindicatelor de a spori eficiența întrecerii socialiste în mai buna organizare și perfecționare a producției, pentru realizarea cu succes a sarcinilor de plan și a angajamentelor pe 1966, primul an al cincinalului, aducînd astfel o importantă contribuție la înfăptuirea cu succes a Directivelor celui de-al IX-lea Congres al P.C.R., măreț program de ridicare a patriei noastre pe noi culmi ale progresului și civilizației.

INFORMAȚII

● *O delegație de specialiști în domeniul planificării, condusă de ing. Petrache Buzoianu, vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării, a părăsit Capitala plecînd spre Franța. Delegația va face vizite la Comisariatul General al Planului din Franța și la alte instituții economice centrale, cu care ocazie va avea un schimb de păreri în probleme de specialitate.*

● Peste cîteva zile sosește în țara noastră Ansamblul de stat de cîntece și dansuri populare din R. P. Albania, condus de Ismail Hoxha, director al Direcției artelor din Ministerul Culturii și Artelor al R.P. Albania. Ansamblul, alcătuit din dansatori, soliști vocali și instrumentali, orchestră, va prezenta timp de două săptămîni nouă spectacole. Două dintre acestea vor avea loc la București, în sala Teatrului C.C.S., în zilele de 18 și 19 ianuarie. Ansamblul își va continua apoi turneul în orașele Ploiești, Bacău, Piatra Neamț, Adjud, Buhuși, Galați și Brăila.

Un ansamblu folcloric din țara noastră va întoarce în acest an vizita artiștilor albanezi. Tot în acest an va avea loc un schimb de vizite între formații folclorice de amatori din țara noastră și Cehoslovacia.

● La 14 ianuarie a sosit în Capitală Jorge de Oliveira Maia, trimisul extraordinar și ministru plenipotențiar al Statelor Unite ale Braziliei în Republica Socialistă România.

La sosire, la aeroportul Băneasa, ministrul Jorge de Oliveira Maia a fost întîmpinat de Gheorghe Luca, directorul adjunct al Protocolului din Ministerul Afacerilor Externe.

● Direcția generală a mișcării din Ministerul Căilor Ferate anunță că, începînd de luni 17 ianuarie, trenul de persoane cu aburi 61/62 de pe direcția București — Ploiești — Buzău — Mărășești — Tecuci nord — Bîrlad — Iași, se transformă în tren automotor, respectîndu-se aceleași ore de plecare și sosire.

● *Cursa aeriană București — Praga, de vineri a avut la bord alături de pasageri și un nou transport de garoafe. Ele provin de la gospodăria agricolă de stat Popești — Sere din apropierea Capitalei, care a mai expediat în luna aceasta garoafe în Elveția, Austria și R. F. Germană.*

În primele zile ale săptămînii viitoare, gospodăria începe exportul de frezii. Lucrătorii acestei unități pregătesc în iarnă pentru export mai mult de 60 000 de garoafe și frezia.

(Agerpres)

Ion Niță și Gh. Iordan de la Uzina de pompe din București au adesea discuții în legătură cu problemele calității produselor, ale îngrijirii și funcționării utilajelor.

CINEMATOGRAFE

DUMINICĂ LA ORA 6
rulează la Patria (orele 10; 12,15; 14,15; 16,30; 18,45; 21), Gloria (orele 10; 12; 14; 16; 18; 20).

TREI SURORI — cinemascop
rulează la Republica (orele 9, 11,30; 14; 16,15; 18,45; 21).

CATIFEAUA NEAGRĂ — cinemascop —
În completare Vezi rîndunelele se duc rulează la Giulești (orele 16; 18,15; 20,30; — În completare — Sesiunea Marii Adunări Naționale — decembrie 1965). Tomis (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30 — în completare — Surorile Press).

TRAGEȚI ÎN STANISLAS
rulează la București (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16,30; 18,45; 21); Feroviar (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45).

ULTIMUL MILIARDAR
rulează la Capitol (orele 9,30; 11,45; 14; 16,30; 18,45; 21).

ÎNVĂȚĂTORUL DIN VIGEVANO
rulează la Luceafărul (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45).

FEMEIA ÎN HALAT
rulează la Festival (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21), Grivița (orele 10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30). Melodia (orele 10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30).

AMINTIRI DIN COPILĂRIE
În completare Plante acvatice — rulează la Lumina (orele 10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30). Moșilor (orele 15; 17; 19; 21 — În completare — Pionieria nr. 6/1965), Ura (orele 15; 17; 18,45; 20,30 — în completare — Păpușarii).

SAȘA
În completare — Meciul de fotbal România — Portugalia — rulează la Victoria (orele 10; 12; 14; 16,15; 18,30; 20,30). Flamura (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30).

DUMINICĂ LA NEW YORK
rulează la Central (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45).

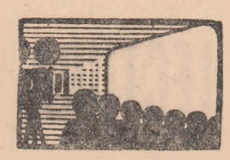

TATĂL SOLDATULUI
În completare — De la pescari adunate — rulează la Unic (orele 14,15; 16,30; 18,45; 21). Miorița (orele 10; 12; 14; 16; 18,15; 20,30 — În completare — Meciul de fotbal — România — Portugalia). Modern (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21 — în completare — Sesiunea Marii Adunări Naționale — decembrie 1965).

UNCHIUL MEU
rulează la Doina (orele 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15 — Program pentru copii — ora 10).

A ÎNCEPUT CU O LUPĂ — CĂDERE LIBERĂ — MARINARII SOVIETICI ÎN DANEMARCA — PUCUL — O GRĂDINĂ A ARTEI
rulează la Timpuri Noi (orele 10—21 în continuare).

CAMERA ALBĂ
În completare — Sesiunea Marii Adunări Naționale — decembrie 1965 — rulează la Floreasca (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45).

ÎNDRĂZNEȚUL PARDAILLAN — cinemascop
În completare — Două crefoane — rulează la Dacia (orele 9,30—14 în continuare, 16,15; 18,30; 20,45).

CREDEȚI-MĂ, OAMENI!
rulează la Buzești (orele 15; 17,30; 20)

DE-AȘ FI... HARAP ALB
În completare — Universuri picturale — rulează la Cosmos (orele 16; 18; 20).

BOCCELUȚA
rulează la Crîngași (orele 10,30; 16; 18; 20).

MUNCILE LUI HERCULE
rulează la Bucegi (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30). Drumul Sării (orele 11; 15,30; 17,45; 20).

ÎN COMPANIA LUI MAX LINDER
În completare — Cei mai tineri din Europa — rulează la Unirea (orele 16; 18,15; 20,30), Popular (orele 10,30; 16; 18,15; 20,30).

SPORT

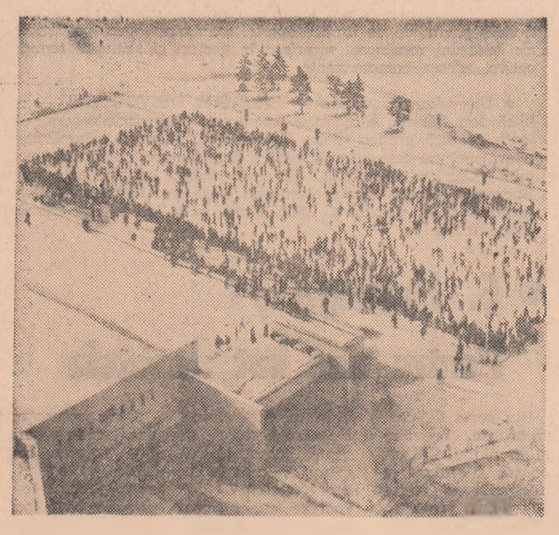

Zi de „vîrf" la patinoar
Foto: AGERPRES

Măsuri privind activitatea sportivă a studenților

— O hotărîre a Consiliului de Miniștri —

Consiliul de Miniștri al Republicii Socialiste România a stabilit printr-o hotărîre unele măsuri privind activitatea sportivă din instituțiile de învățămînt superior. În hotărîre se arată că studenții care participă la activitatea sportivă de masă și de performanță în echipele instituțiilor de învățămînt superior beneficiază, pe lîngă drepturile de care se bucură toți studenții, de echipament sportiv, premii în obiecte, atunci cînd obțin primele locuri la campionatele universitare. Sportivii din echipele studențești de fotbal, care activează în campionatul divizionar categoriile A și B, vor primi și indemnizații speciale.

Cheltuielile privind organizarea și desfășurarea activității sportive de masă și de performanță în rîndurile studenților, pregătirea și participarea lor la Universiadă, precum și drepturile materiale cuprinse în această hotărîre se suportă din bugetul de stat.

Hotărîrea prevede instituirea a 300 de indemnizații pentru activitatea sportivă în valoare de 200 și 300 lei lunar pentru studenți și elevii din învățămîntul de cultură generală și profesional și tehnic. Acestea se acordă celor care obțin rezultate deosebite în activitatea sportivă de performanță dacă la învățătură studenții îndeplinesc condițiile prevăzute pentru acordarea burselor, iar elevii au cel puțin media generală 7. Indemnizațiile se dau în numerar indiferent de veniturile părinților și chiar dacă studenții sau elevii beneficiază de bursă.

Absolvenții instituțiilor de învățămînt superior pot continua activitatea sportivă de performanță în cadrul echipelor studențești. Ei vor beneficia de drepturile ce se acordă studenților din echipe, pentru transport, cazare și masă în timpul deplasărilor, precum și pentru asigurarea echipamentului sportiv.

(Agerpres)

PE SCURT

● Vineri, la Poliștoaca, în apropiere de Predeal, a început meciul triunghiular internațional de biatlon dintre reprezentativele de schi ale R.D. Germane, Suediei și României. Desfășurată pe ninsoare și un timp friguros, proba de 20 km a scos în evidență forma bună a reprezentantului țării noastre, G. Vilmoș, care a terminat învingător cu timpul de 1h32' 30" (5 minute penalizare). El a fost urmat în clasament de H. Koschka (R.D.G.) — 1h33'51" (5 minute penalizare) și S. Eriksson (Suedia) — 1h36'58" (5 minute penalizare). În continuare, clasamentul se prezintă astfel: 4. Olsson (Suedia) 1h37'25" (6'); 5. Gh. Cimpoia (România) 1h37'53" (8'); 6. O. Petrusson (Suedia) 1h38'21" (5'); 7. Zangor (România) 1h38'51"; 8. E. Schnabel (R.D.G.) 1h38'55" (5'); 9. N. Bărbăsescu (România) 1h39'22" (8'); 10. I. Gunther (R.D.G.) 1h40'18" (6'). Astăzi este zi de odihnă.

● Miercuri, 19 ianuarie, sala sporturilor de la Floreasca va găzdui meciul internațional masculin de tenis de masă dintre echipele C.S.M. Cluj și Olimpia Ljubljana (Iugoslavia) din cadrul „Cupei campionilor europeni". Echipa iugoslavă va prezenta o formație redutabilă, în frunte cu cunoscutul internațional Vecko. C.S.M. Cluj va alinia următoarea echipă: Dorin Giurgiucă, Adalbert Rethi, Marius Bodea (Sentivani).

● Vineri, 21, și sîmbătă 22 ianuarie, tot în sala Floreasca va avea loc întîlnirea dintre echipele de tenis de masă ale României și U.R.S.S. În prima zi se vor desfășura meciurile pe echipe (masculin și feminin). Sîmbătă sînt programate întrecerile turneului individual.

(Agerpres)

Intre două olimpiade

IN RING— BOXERI TINERI TALENTAȚI

Vă mai amintiți de răsunătoarele succese repurtate de boxerii români la turneul olimpic de la Melbourne? Pe ringul de la West Melbourne Stadium s-au prezentat atunci și patru pugiliști din țara noastră: Linca, Dobrescu, Negrea și Dumitrescu. Răsturnînd toate... calculele, pugiliștii români au întrecut orice așteptări, cucerind o medalie de aur (Linca), două de argint (Dobrescu și Negrea) și una de bronz (Dumitrescu). Patru sportivi — patru medalii! Bogata tradiție pe care o are acest sport în țara noastră, calitățile native și pregătirea temeinică, competentă și entuziastă ne-au oferit satisfacții depline.

Specialiștii boxului amator de peste hotare au comentat mult succesele realizate de boxerii români la Melbourne. În anul următor (1957), Gheorghe Negrea confirma medalia olimpică de argint, cîștigînd la „europenele" de la Praga titlul continental la categoria semigrea. De atunci, însă, pugiliștii români nu au mai urcat niciodată pe treapta cea mai înaltă a podiumului învingătorilor, „mulțumindu-se" de cele mai multe ori cu medalii de bronz și mai rar, de argint. Ultima olimpiadă, cea de la Tokio, a dovedit încă o dată să sportul nostru cu mănuși se află în impas. Dacă cu patru ani în urmă, la J.O. de la Roma, pugiliștii noștri reușiseră să cîștige o medalie de argint (prin Ion Monea) la Tokio, boxerii români nu au cucerit nici o medalie! Este adevărat că în întrecerile interțări, echipele noastre reprezentative au obținut, deseori, succese. La campionatele europene de la Berlin pugiliștii noștri au avut însă o comportare mai mult decît modestă, întorcîndu-se în țară cu trei medalii... de bronz, față de patru de bronz și una de argint, cîte cîștigaseră la ultimele „europene" de la Moscova! Este limpede, deci, că nu mai e vorba numai de „pași pe loc", ci de un regres. Cum se explică acest lucru?

Ar fi greșit să se considere că în ultimii ani în orașele din provincie, ca și în Capitală, nu s-au afirmat tineri talentați. Iubitorii sportului cu mănuși, care urmăresc îndeaproape activitatea pugilistică au avut dese prilejuri de a aprecia stilul tehnic de luptă al unor tineri ca V. Antoniu, C. Stanef, I. Olteanu (Dinamo), C. Grutescu, C. Ciucă, N. Giju, P. Vanea (Seana), A. Simion, I. Marin (Muscelul Cîmpulung), I. Dinu, T. Pintilie (Farul Constanța), I. Otvoș (A.S.A. Bacău), E. Constantinescu, C. Buzuliuc, Fl. Pătrașcu (Dinamo Craiova), pentru a nu pomeni decît cîteva nume. Selecționați în echipele reprezentative de juniori, tineret sau seniori, acești tineri s-au comportat, în general, satisfăcător. Dar cînd s-au prezentat la startul unor competiții de anvergură, boxerii respectivi n-au mai dat randamentul scontat. O explicație este și aceea că antrenorii care au condus în ultimii ani echipele reprezentative, au acordat prioritate, aproape exclusivă, boxului tehnic, în linie (ceea ce nu este rău), *neglijînd însă pregătirea fizică, elementul „forță" și „combativitate"*. Or, tehnica lipsită de pregătire fizică, deci de rezistență, nu valorează mai nimic, în condițiile cînd la marile întreceri internaționale se boxează aproape în fiecare zi. Nicolae Linca a devenit campion olimpic pentru că dispunea în afara cunoștințelor tehnice de o mare vitalitate, de rezerve fizice inepuizabile. Deși Negrea nu poseda un „bagaj" larg de cunoștințe tehnice, a cucerit titlul de campion al Europei datorită stilului combativ de luptă.

Nu intenționăm deloc să plecăm în favoarea promovării boxului bazat exclusiv pe combativitate. Ceea ce se cere din partea antrenorilor este *împletirea armonioasă a calităților fizice, specifice tinerilor noștri care practică acest sport, cu pregătirea tehnică*. Aceasta este condiția de bază care se cere pentru readucerea boxului (sport cu veche tradiție în țara noastră) la locul de frunte deținut acum cîțiva ani.

Antrenamentul unui sportiv de performanță, pentru a fi considerat cît mai complet, impune însă nu numai realizarea unei pregătiri optime din punct de vedere fizic și tehnic, ci și a unei pregătiri moral-volitive. Din păcate, mulți antrenori din țara noastră neglijează acest important capitol al procesului instructiv-educativ. De obicei, înaintea unor meciuri, antrenorii își „încurajează" elevii cu arhicunoscutele cuvinte: „ești mai bun ca boxerul X", fără să argumenteze în ce constă superioritatea sportivului pe care-l pregătește, să-i indice ce fel de tactică să adopte de-a lungul celor 9 minute de luptă. Așa se face că la primul schimb de lovituri puternice, boxerul considerat, chipurile, mai bun, fie că abandonează, fie că bate într-o retragere prelungită. Practica a demonstrat că pregătirea morală și de voință se poate realiza numai prin însușirea temeinică a tehnicii, tacticii, printr-o perfectă pregătire fizică. Numai atunci boxerul va urca treptele ringului „cu fruntea sus", indiferent de valoarea adversarului cu care va lupta. Acestea sînt, de altfel, principalele învățăminte care trebuie trase de antrenori, după marile confruntări la care au participat sportivii noștri în ultimii ani.

Nu este un secret pentru nimeni faptul că mulți dintre pugiliștii noștri fruntași s-au afirmat și au progresat în centrele din provincie. În trecut, ca și acum, unele centre din provincie, ca de pildă, Craiova, Galați, Brăila, Cluj, Constanța etc., au „alimentat" loturile noastre reprezentative cu tineri talentați. De cîțiva ani, însă, activitatea pugilistică din aceste centre începe în mod nepermis. Singurul oraș din țară în care boxul se găsește la... loc de frunte este Cîmpulung Muscel. Dar ce se întîmplă cu celelalte centre de tradiție, de care vorbeam mai sus? Majoritatea antrenorilor care conduc secțiile de box din aceste orașe se îngrijesc, în primul rînd, de a-și alcătui *o echipă*. Dacă reușesc să „acopere" toate categoriile de greutate, să aibă în sala de antrenament 10 boxeri, atunci ei consideră că au rezolvat problema boxului în secția pe care o conduc!! Antrenorii respectivi (printre care Gh. Marinescu-Galați, C. Dobrescu-Brăila, D. Ciobotaru-Craiova, F. Stanomir-Cluj, nume consacrate în boxul românesc ș.a) nu vor să înțeleagă că boxul este un sport individual și, că, deci, individualitățile (elementele cele mai dotate) ar trebui încurajate. De altfel, neindividualizarea antrenamentelor constituie o lacună veche a majorității tehnicienilor noștri, lucru ce s-a observat pregnant chiar și la nivelul loturilor reprezentative. Slaba activitate din ultimii ani a secțiilor de box din centrele cu tradiție se datorește, pe de altă parte, și sprijinului cu totul insuficient primit din partea federației de specialitate. Antrenorii federali și de loturi s-au preocupat mai mult de asigurarea unor condiții optime pentru pregătirea „vîrfurilor" sportive, neglijînd munca antrenorilor din secțiile de performanță, ca și pregătirea tinerilor dornici de afirmare. Crearea condițiilor materiale corespunzătoare pentru pregătirea boxerilor care.. se afirmă (în special pentru cei din provincie), asigurarea centrelor din țară cu antrenori competenți, toate acestea au stat prea puțin în atenția specialiștilor noștri.

Iată doar cîteva din cauzele care au frînat dezvoltarea boxului românesc în ultimii ani, eliminarea lor treptată, dar sigură, constituind garanția că nu va trece mult timp pînă cînd pugiliștii români vor urca din nou treptele marilor performanțe. La viitoarele campionate europene ca și la Jocurile Olimpice din Mexic, boxerii noștri pot aspira la obținerea unor locuri fruntașe, la medalii. Afirmăm acest lucru bazîndu-ne pe faptul că la majoritatea categoriilor de greutate dispunem în prezent de pugiliști talentați, tineri animați de dorința de a se impune pe plan mondial. Important este să le asigurăm o temeinică pregătire încă de pe acum.

ION POPA
antrenor federal

R. CĂLĂRĂȘANU

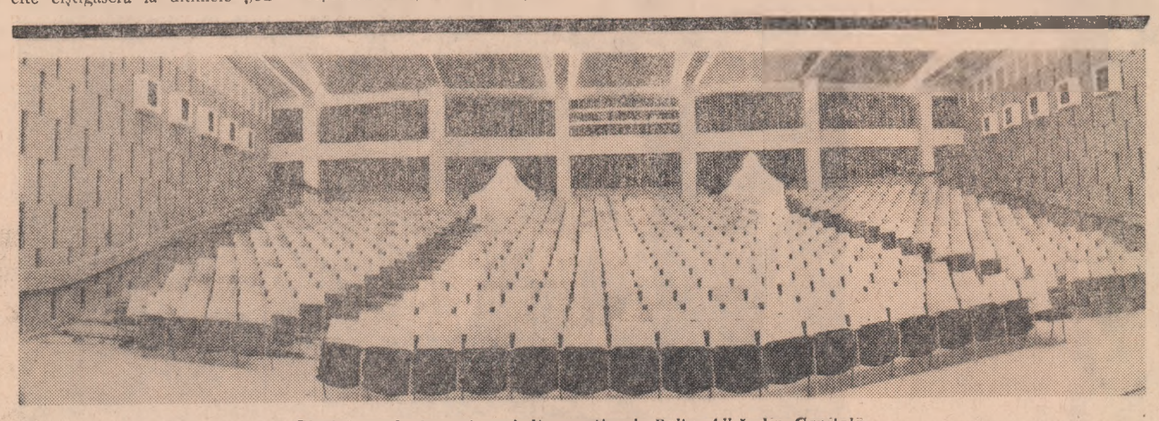

„Gloria" noul cinematograf din cartierul Balta Albă din Capitala

După cortină, o comisie culturală care nu are multe de spus

(Urmare din pag. I)

niversitar — piesa „Menajeria de sticlă". Dar s-a renunțat la acest proiect de spectacol — socotit neinteresant — și la sfîrșitul lunii noiembrie s-a trecut la repetiții dese cu piesa „Cu cine mă bat" de A. Storin. În decembrie s-a constituit și un taraf. S-au găsit talente. La început membrii camisiilor culturale spuneau: „N-avem cu cine face taraful!". Un simplu anunț a făcut talentele să „răsară". Dar, odată constituit, s-a descoperit că lipsesc instrumentele.. Repetiții în semestrul al doilea... Și pentru o brigadă artistică au „răsărit" — tot în decembrie! — amatorii și talentele. La jumătatea lunii a fost gata — în sfîrșit — un text și au început, febrile și multe, repetiții... Există în institut și o orchestră de muzică ușoară („Foarte bună. Solicitată chiar și la Televiziune, tovarășe redactor"). Formație cu tradiție, aceasta a repetat încă din luna noiembrie. În fața publicului studențesc a apărut deseori la reuniuni — în formație restrînsă". Asta a fost însă anul trecut...

Există formații artistice. „În semestrul următor vor da și spectacole. Regulamentul concursului artistic studențesc prevede exact numărul lor. Formația care nu le susține nu este admisă în concurs!" ne spunea tov. Ibănescu Ion, șeful comisiei culturale.

Așadar, formații artistice pentru concurs. O părere inexactă și totodată greșită despre rostul lor și al concursurilor artistice studențești.

Știți ce e un plan de muncă?

Această întrebare i-ar nedumeri poate pe membrii comisiilor culturale din politehnica ieșeană. Ar zîmbi desigur, nedumeriți că li se pune o întrebare atît de simplă și ar răspunde — cum au și făcut-o unii — „Bineînțeles că știm!"

Ei bine, consultarea planurilor de muncă ale acestor comisii, felul în care au fost concepute și alcătuite ne-au arătat concludent că autorii lor încă nu știu care e rostul unor asemenea planuri.

De ce spunem asta? Pentru că:

1. În acest an universitar planuri de muncă au fost întocmite abia la 1 decembrie, în preajma sesiunii — unele pentru primul semestru!, altele pe tot anul.

2. La alcătuirea lor n-au participat toți membrii comisiilor (de obicei „autorul" este exclusiv șeful comisiei culturale).

3. Nu s-a făcut un sondaj larg al preferințelor și sugestiilor studenților.

4. Obiectivele înscrise în planuri nu sînt concretizate în activități eșalonate riguros în timp cu cei care răspund de organizarea acestora.

Astfel încît ni se pare că unul din primele lucruri pe care le au de făcut organizatorii activității culturale din institut este acela de a învăța ce este și cum se alcătuiește un plan de muncă.

Referindu-ne mai îndeaproape la conținutul acestor planuri, am mai remarcat faptul că ele reflectă o accentuată lipsă de idei organizatorice în ce privește varietatea manifestărilor culturale care pot fi și ar trebui organizate în facultăți, dar mai ales la nivelul anilor și grupelor de studiu.

Cîteva păreri

Discuțiile noastre cu studenții au relevat sentimentul general de insatisfacție în legătură cu puținătatea manifestărilor culturale organizate în institut, cu lipsa lor de varietate. Au constituit totodată prilejul afirmării unor păreri și sugestii interesante.

„Particip cu regularitate la" concertele din amfiteatru — cum denumim noi concertele educative ale Filarmonicii — ca și la recitalurile de canto din institut. Cred că succesul acestei acțiuni constituie și un exemplu organizatoric pentru comisiile culturale. Regret că este singura despre care se poate vorbi frumos. Ce mult am fi dorit, eu și colegii mei, să participăm la simpozioane și seri culturale avînd ca subiect opera unui scriitor sau poet, creația unui pictor sau compozitor, organizate cu participarea colegilor din facultățile cu profil umanistic și artistic, a unor profesori de specialitate. Cred că mojorității membrilor comisiilor culturale i-au lipsit pînă acum mai ales entuziasmul dar și ideile organizatorice" — ne spunea Humoreanu Oltea, din anul al II-lea, Facultatea de industrie ușoară.

„Foarte mult interes ar suscita întîlnirile cu actori, poeți și scriitori ieșeni — cunoscuți sau abia afirmați — cu care să putem sta de vorbă despre realizarea unui spectacol, interpretarea unui rol sau despre diverse probleme ale creației literare. Asemenea acțiuni au lipsit însă. Eu cred că activitatea culturală într-un institut trebuie mai ales să stimuleze dorința și preocupările studenților pentru cultură. Pe de o parte prin solicitarea la o varietate de manifestări organizate de institut, sau prin institut — dintre care fiecare să aleagă ceea ce interesează mai mult. Pe de altă parte prin informare cu noutățile culturale, prin popularizarea și recomandarea unor cărți, filme și spectacole valoroase. O asemenea informare nu se face însă la noi în institut deși, cu minimum de efort s-ar putea realiza — prin emisiunile stațiilor de radioficare de la cămin, prin gazeta de perete și ponouri „Spectacolele săptămînii", „Vă recomandăm... (filmul, cartea, audiția, concertul etc.)" — am aflat de la Stan Ștefan, din anul III electrotehnică.

...Acestea sînt doar cîteva păreri, o invitație la căutări febrile și inițiative cît mai numeroase, cu un conținut profund, multilateral.

Despre asemenea păreri am discutat și cu o parte din membrii comisiei culturale pe institut. Am aflat astfel că unele din acțiunile propuse preocupă și comisia culturală (un cerc de audiții muzicale, simpozioane cu tema „Iașul — centru industrial și cultural", recitaluri de poezie susținute de actori ai Teatrului „Vasile Alecsandri". Vor fi organizate... în semestrul al doilea).

★

Ca o concluzie a celor relatate pînă acum se poate afirma că activitatea asociațiilor din Institutul politehnic Iași n-a răspuns în primul semestru cerințelor studenților, exigențelor vieții universitare. Organizatorii vieții culturale din institut au pornit tîrziu la lucru, abia către sfîrșitul semestrului. Cu excepțiile amintite, se poate vorbi de o accentuată pasivitate și lipsă de interes a consiliilor asociațiilor studențești din acest institut — și în primul rînd a comisiilor culturale, ca factor direct răspunzător — față de interesul pentru cultură al celor 6 000 de studenți.

Acum începe sesiunea și urmează vacanța. Există, deci, suficient timp pentru ca tovarășii din comisiile culturale ale facultăților să se gîndească — ținînd seama de această observație și consultîndu-i pe studenți — cum să conceapă mai bine activitatea culturală în institut.

În primul semestru s-a ridicat doar cortina unui singur spectacol. Ce se va întîmpla în semestrul al doilea?

Brigada — școală a bunei gospodăriri

(Urmare din pag. I)

Odată cu reorganizarea brigăzilor am acordat atenție și întăririi rolului echipei. Am alcătuit echipe din cîte 20—30 de brațe de muncă. Am ținut cont ca cei peste 500 de tineri (aproape 300 sînt membri ai organizației U.T.C.) să fie repartizați în mod proporțional în echipe, spre a echilibra forța de muncă a acestora. Ca șefi ai multor echipe au fost numiți tineri care își dovediseră în muncă destoinicia, care învățau cu tragere de inimă. Măsura a fost adoptată și cu scopul de a crește cadre de conducere pentru cooperativă. Tinerii șefi de echipe sînt ajutoare de nădejde ale brigadierilor, care, fiind astfel eliberați de unele sarcini administrative, au timp suficient să se ocupe de problemele tehnice și agrotehnice ale producției.

Iată, prin urmare, argumente datorită cărora membrii cooperativei agricole Codăești au primit cu deosebit interes proiectul noului Statut al cooperativei agricole.

● Progresul tehnic nu așteaptă la poarta editurii ● Întocmită, revăzută, dar... lipsește cu desăvîrșire ● O concordanță firească: programă — manual ● De la locomotiva cu abur la utilajul chimic — un drum lăsat în suspensie ● Nu aduce... ceasul ce aduce anul ● „Cenușăreasa" manualului = ilustrația

ANCHETA NOASTRĂ

ABECEDARUL MESERIEI FĂRĂ PAGINI ALBE

Discuția a reunit de data aceasta cadre didactice de la Grupul școlar „Iosif Rangheț" și școlile profesionale „Autobuzul" și „Grivița roșie" din Capitală. Cei mai mulți dintre acești profesori sînt și ingineri în marile întreprinderi industriale ale orașului, angrenați direct în procesul de producție. Dubla lor experiență — izvorîtă, pe de-o parte din cunoașterea nemijlocită a realităților industriei noastre, a perspectivelor ei grandioase, iar pe de altă parte din îndelungata activitate desfășurată la catedră — a înlesnit mult discuția noastră pe marginea manualelor de tehnologia meseriei. CORESPUND ACESTE MANUALE MESERIEI PENTRU CARE AU FOST ALCĂTUITE? Iată o întrebare, ca și multe altele, reieșite din discuție, pe care consemnările de mai jos încearcă să le elucideze.

— Nivelul atins de tehnica modernă depășește uneori imaginația, **începe cu un preambul tovarășul profesor ing. ADRIAN POPA, de la Grupul școlar „Iosif Rangheț".** Săgeata urcă tot mai rapid pe graficul progresului tehnic, încît nu întotdeauna ne putem permite halte pentru acumularea noilor cunoștințe; adeseori ele trebuie însușite din mers, în ritmul cu care apar. O precizare: lucrurile se pun astfel pentru un specialist care este dator să cunoască totul din domeniul respectiv de activitate. Viitorul muncitor, însă, trebuie să stăpînească mai întîi noțiunile de bază, fundamentale ale meseriei. Am făcut, totuși, paralela cu specialistul, pentru că și muncitorul trebuie să cunoască procedeele și metodele tehnice noi ale producției, fiind unul din cei chemați să le folosească. Or, tocmai aici sînt deficitare majoritatea manualelor de tehnologia meseriei. În manualul mecanicului de turbine cu abur, capitolele referitoare la montarea și exploatarea instalațiilor nu fac cunoscute elevilor cele mai noi realizări în domeniul automatizării în centrale. Subliniez că mai toate manualele consultate de mine pierd din vedere tocmai acest aspect evidențiat din ce în ce mai mult de producție: automatizarea, de nelipsit în prezent oricărei meserii. Nu cunosc în amănunțime criteriile după care Editura didactică și pedagogică elaborează un manual care nu reprezintă noutățile tehnice apărute pînă în momentul editării. Dar îmi este foarte clar un lucru: progresul tehnic nu așteaptă la poarta editurii. El este însă adeseori consemnat cu rigurozitate în programele analitice.

— ...atunci cînd acetea există, **intervine în discuție tovarășul profesor DUMITRU IVAȘCU, de la „Autobuzul".** La noi, de pildă, programa tehnologiei lăcătușeriei construcțiilor metalice fiind învechită a fost revăzută și îmbogățită de mai multe ori și trimisă apoi Ministerului Învățămîntului spre avizare, de unde nu s-a mai întors. Putem spune, deci, că există... dar lipsește cu desăvîrșire; pentru că neaprobată, nu ne putem folosi de ea.

— Mă raliez părerii inginerului Adrian Popa, **declară și tovarășul prof. ing. ION RĂDULESCU,** subliniind că neconcordanța dintre programă și manual ne produce cele mai mari greutăți. Cînd programa tratează anumite domenii pe larg, profund, manualul le expediază cu o superficialitate izbitoare și invers. Elevii din anii II și III de la școala noastră — „Autobuzul" — care își însușesc meseria de lăcătuș-montator, nu pot beneficia de cunoștințe suficiente privind asamblarea mecanismului bielă-manivelă, în timp ce despre nituire și sudare pot afla și lucruri despre care nu au nevoie.

Nenumărate au fost exemplele dovedind lipsa de unitate dintre programă și manual pe care tovarășii profesori le-au adus în discuție. Unele din ele au atins treapta paradoxală, chiar. Astfel, la Școala profesională „Grivița roșie" manualul de tehnologia construcției cazanelor tratează probleme legate de locomotiva cu abur, în timp ce elevii își însușesc tainele meseriei construirii utilajului chimic. E drept, programa analitică consemnează această reprofilare a uzinei (ca atare, și a școlii ce-o deservește) dar un simplu ghid nu este suficient în predarea unei meserii noi și complexe. Volumul mare al exemplelor ne duce firesc la concluzia că discordanța dintre programă și manual nu este o întîmplare, un accident trecător, ci o carență generală întîlnită în majoritatea școlilor profesionale. De aici — și observațiile pe care trebuie să le rețină Editura didactică și pedagogică.

— Cum ar trebui să arate un manual? — **continuă discuția tovarășul prof. ing. PAUL GURCĂ, de la „Autobuzul".** Evident, avînd tocmai ceea ce noi îi contestăm aici. Adică, pe lîngă cunoștințele fundamentale ale meseriei, să conțină și noutățile tehnice la zi. Nu mă refer acum la toate noutățile pe plan mondial, dar sînt strict necesare cele existente deja în industria noastră; mai mult, trebuie avută în vedere și perspectiva dezvoltării și perfecționării proceselor tehnologice din uzinele și fabricile noastre. Cred că acest deziderat poate fi îndeplinit cu un plus de efort, atunci cînd există pricepere și pasiune.

Predau tehnologia meseriei de acoperitor de metale prin metode chimice anorganice și metalizări. Cu regret vă informez că nu există încă un astfel de manual, atît de necesar.

— Pentru că veni vorba de lipsa manualelor, **reia discuția tovarășul prof. ing. FLOREA FISTIC,** adaug că nici pentru meseria de sculer-matrițer nu avem manual. Ne-am bucurat cînd ne-a sosit un curs de tehnologia meseriei. După ce l-am frunzărit, însă, am observat dezamăgiți că s-a sărit peste... un an; cunoștințele prevăzute pentru elevii de anul II nu fac parte din curs. Cum ne vom descurca un an întreg de predare, numai noi știm. Pentru că vorba ceea, nu aduce... ceasul ce aduce anul.

Se cuvine o paranteză: tovarășii profesori s-au referit adesea la cazuri cînd în transmiterea cunoștințelor necesare meserici nu se pot folosi de nici un fel de manual din simplul motiv că acestea nu există. Atîtea manuale lipsă, nu constituie, oare, tot atîtea semne de întrebare pentru editură și ministerele de resort?

— Aș avea de făcut o observație într-un fel nouă în discuția noastră — **solicită cuvîntul tovarășul prof. ing. VASILE MĂRGINEANU, director adjunct al Școlii profesionale „Grivița roșie"** — și anume în legătură cu ținuta manualelor. Despre ce este vorba? Am consultat numeroase manuale. Dincolo de conținutul lor, multe m-au surprins în ceea ce privește forma de redactare, ordinea prezentării temelor, ca și ilustrațiile și schițele care însoțesc textul. Adesea, această latură lasă de dorit. Schemele și fotografiile care însoțesc manualul de tehnologia construcției cazanelor nu sînt în concordanță cu modul de prezentare a textului.

— Calitatea este cît se poate de slabă — **completează tovarășul Florea Fistic** — și în manualul sculerilor matrițeri. Fotografiile mașinilor-unelte sînt executate la o scară așa de mică, încît nu se mai disting părțile componente ale acestora mașina de rabotat profile, de rectificat și frezat prin copiere, de exemplu. Nu s-ar putea, oare, executa fotografii și desene la o scară mai mare, tip planșă? În felul acesta n-ar mai fi considerate „cenușăresele" manualului, servind mai bine scopului pentru care au fost create.

Evident, tovarășii profesori au făcut mai multe observații, iar volumul argumentelor a fost cu mult mai mare. Le-am prezentat pe acestea, considerîndu-le într-un fel specifice și altor școli profesionale. De-a lungul discuției s-au desprins o serie de idei pe care le redăm succint:

● *Care este raportul dintre noțiunile de bază ale unei meserii și noutățile tehnice care o însoțesc zi de zi în procesul de producție? Către ce latură trebuie înclinată balanța?*

● *De pe ce criterii este ales intervalul de timp în care trebuie să apară sau să reapară un manual?*

● *Cine sînt autorii manualelor?*

● *Există o pedagogie a elaborării manualului? Ce semnificații prezintă aceasta?*

● *Rolul desenului în manuale, al graficii în general pentru însușirea temeinică a meseriei?*

Aceste idei, ca și altele decurgînd de aici, vor constitui subiectul unora din viitoarele noastre discuții în cadrul prezentei rubrici.

ȘTEFAN DRAGHIA
I. ANDREIȚĂ

Obiectivul aparatului fotografic a surprins privirea atentă a tinerei Florența Bilina, de la Țesătoria de relon „Panduri" din Capitală, urmărind funcționarea urzitorului automat

Aeroport modern la Baia Mare

BAIA MARE (de la corespondentul nostru):

Intrarea recentă în exploatare a noului aeroport din Baia Mare a fost marcată de aterizarea și decolarea primului avion de pasageri de mare capacitate.

Noul aeroport mai este de asemenea prevăzut cu bretele de legătură între pistă și platforma de îmbarcare, căi de rulare etc. Pentru construcția acestui important aeroport, constructorii aparținînd I.C.T. Cluj, șantierul 54 Baia Mare, au turnat 14 000 metri cubi beton, 3 500 tone mixturi asfaltice, s-au excavat și mișcat 80 000 metri cubi pămînt, s-a defrișat o suprafață de teren împădurită egală cu 120 000 metri pătrați. În etapa a doua care începe în primăvara acestui an se va construi aerogara, o miniatură a aerogării Băneasa, instalațiile de protecție a navigației aeriene și alte obiective auxiliare.

DE TOATE

Cvadratura cercului la egiptenii din antichitate

La începutul secolului al XX-lea, savantul german Eiselor a tradus un antic manuscris egiptean, păstrat la British Museum. S-a dovedit a fi un tratat de matematică, datînd, probabil, din mileniile I sau II.

După părerea autorului necunoscut al tratatului, pentru a obține un pătrat cu o suprafață egală cu a unui cerc dat, trebuie împărțit diametrul cercului în nouă părți și construit un pătrat avînd o latură egală cu 8/9 din acest diametru. Pentru rezolvarea acestei probleme anticii egipteni au trebuit să determine o mărime cunoscută astăzi de orice elev, și anume „pi". Este uimitoare precizia cu care a fost rezolvată problema. Noi considerăm că, în mod practic, „pi" este egal cu 3,14, egiptenii socoteau că „pi" este egal cu 3,160. Arhimede a ajuns și mai aproape de adevăr, cînd s-a ocupat de calcularea suprafeței cercului și a sferei. Matematicienii arabi din Evul Mediu considerau că „pi" este egal cu 3,162 rezultat mai puțin precis decît al colegilor lor din antichitate.

STADION – FLUTURE

Prof. arhitect Mihail Tupolev (U.R.S.S.) a propus un proiect original de stadion acoperit, al cărui acoperiș solzos, împestrițat cu cabluri, seamănă cu un fluture în zbor. Proiectul prezentat se și numește „Fluture". „Fluturele" reprezintă o construcție din trei „șei".

Construcția „șa" este cunoscută în arhitectură. Ea se compune din două arcuri parabolice, legate printr-un sistem de sarturi.

Se pare, însă, că noul proiect al lui Tupolev este ceva cu totul nou. Autorul consideră că ideea i-a sugerat-o terenul pe care va fi construit noul stadion din Kiev.

Stadionul va fi amplasat pe un deal al cărui vîrf reprezintă o platformă triunghiulară cu latura de 140 m. El va cuprinde un teren de fotbal obișnuit, sectoare pentru atletism și diferite încăperi anexă.

Sistemul ajurat de cabluri, care alcătuiește scheletul acoperișului, poate fi ușor acoperit cu mase plastice sau metale ușoare.

Poduri metalice în 1865

Se știe că primele poduri metalice din țara noastră au fost construite în anul 1865. Acestea au fost făcute la indicația domnitorului Al. Cuza, pe traseul drumului ce lega București de Iași. Cele 19 poduri de oțel, necesare șoselei, aveau 296 de deschideri, între 17 și 23 m. Ele erau așezate pe piloni metalici sau pile, formate din tuburi metalice umplute cu zidărie. Tot în această perioadă se clădesc și cele dintîi poduri boltite din beton. Un asemenea pod din beton, cu o deschidere de 26 m, construit la noi în țară, era considerat pe acea vreme o adevărată performanță tehnică. De altfel, țara noastră se numără printre primele din lume care au introdus în rețeaua de drumuri publice podurile din beton-armat.

A votat Victor Hugo

Cu ocazia recentelor alegeri prezidențiale din Franța, la una din secțiile de vot din orașul Lille s-au prezentat să-și facă datoria cetățenească Victor Hugo, Théophile Gauthier, J. J. Rousseau și Jules Renard. Este vorba de patru locuitori din Lille care poartă numele acestor iluștri scriitori.

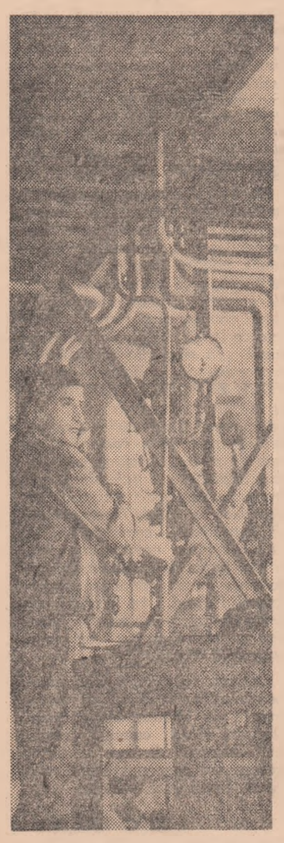

Aspect de lucru din secția de distilare a acizilor grași sintetici de la Fabrica de produse chimice „SIN" din Capitală

Foto: AGERPRES

FRONT DE LUCRU EXISTĂ, CUM ASIGURAȚI RITMUL?

(Urmare din pag. I)

Tovarășul Virgil Buică consideră că șeful lotului motobloc de la Fabrica de celuloză are dreptate. Reducerea absențelor motivate presupune eforturi comune. Acordarea învoirilor să se facă numai atunci cînd există motive bine întemeiate și conducerile șantierelor să dovedească mai mult discernămînt în aprobarea lor. Trebuie însă — și aici e bine să-și spună cuvîntul organizația U.T.C. — o muncă permanentă de combatere a atitudinii unor tineri care solicită învoiri de 2—3 zile la fiecare permisie. Organizația U.T.C. va trebui să explice tinerilor că absențele — motivate sau nemotivate — au aceleași consecințe asupra muncii pe șantier.

Ing. SERGIU NAZARIE, șeful șantierului Fabricii de celuloză și hîrtie: „Sîntem acum într-o fază cînd se pune foarte acut problema „conservării lucrului făcut de altul". Mă refer la atitudinea muncitorilor de la subantreprize, noi, constructorii fiind antreprenorul general. Noi facem construcția. Întreprinderea de montaje București montează utilajele, Întreprinderea de instalații București execută lucrările ei, Întreprinderea de instalații speciale execută și ea alte lucrări. Fiecare dintre muncitorii acestor întreprinderi se străduiește să execute cît mai bine munca sa de specialitate. Numai că se întîmplă, și se întîmplă des, să nu-l prea intereseze dacă făcîndu-și el bine treaba strică, din neglijență, din grabă sau din alte motive, lucrări făcute de alții, de altă subantrepriză. Așa apar repetatele refaceri, reparații ale unor lucrări finite. Și deci cheltuieli în plus, timp pierdut. Este tot o problemă a disciplinei! De exemplu noi am făcut pardoseala unei încăperi. După noi vine montorul care pe pardoseala proaspătă răstoarnă o piesă de două tone și, bineînțeles, pardoseala trebuie refăcută din nou.

„Vă spun, e un lucru cît se poate de serios!"

Păreri, argumente și cazuri în legătură cu acest fenomen există pe șantier din belșug. Am aflat-o de la mai mulți ingineri, șefi de șantiere, maiștri, muncitori.

În planul de muncă al comitetului U.T.C. însă problema nu există.

Însoțindu-ne în drumul nostru prin șantiere, tovarășul Virgil Buică și-a notat-o în sfîrșit în agendă. Și-a notat-o ca problemă. Dar care este rezolvarea? Ce trebuie să facă în această direcție comitetul U.T.C.? Se va hotărî probabil în prima ședință de birou. Pînă atunci ne permitem cîteva sugestii.

Foarte mulți dintre muncitorii subantreprizelor sînt tineri. Cu ei organizațiile U.T.C. trebuie să ducă acea muncă de educație prin care să-i facă să înțeleagă importanța practică, economică pe care o are respectul față de munca altui muncitor, să-i facă să înțeleagă răspunderea morală de a respecta tot ce a fost creat prin munca altora. Unul dintre mijloacele de acțiune ale comitetului U.T.C., este în problema discutată, tocmai antrenarea majorității tinerilor în combaterea manifestărilor de nepăsare față de munca altor colective de constructori. Trebuie creată acea opinie prin care muncitorii tineri ai tuturor întreprinderilor care colaborează la construcția acestor obiective industriale să se considere membri ai aceluiași colectiv, cu deplina răspundere față de întregul volum de muncă ce se cere depus. Comitetul U.T.C. dispune de multe mijloace prin care poate să realizeze acest deziderat. El și-a înscris în planul de muncă, pentru ziua de 19 februarie o consfătuire cu tinerii constructori din două șantiere pe tema calității lucrărilor. Respectarea lucrului făcut de altul ar putea deveni, ca problemă a calității și disciplinei, un punct principal al discuțiilor la această consfătuire. Discuțiile din adunările generale ale organizațiilor U.T.C. de pe șantiere pot, de asemenea, să îmbrățișeze această temă, s-o aprofundeze și să militeze concret și rapid pentru crearea acelei opinii de care vorbeam mai sus. Tinerii se află în procesul muncii lor sub supravegherea maiștrilor, a tehnicienilor. O discuție colectivă cu acești maiștri și tehnicieni, cărora organizația U.T.C. să le ceară sprijinul în munca ei de educare la tineri a respectului față de lucrul altuia, ar fi foarte binevenită.

Oricum, problema trebuie să intre neîntîrziat în atenția comitetului U.T.C.

Examen în presesiune la Facultatea de stomatologie din București

Foto: AGERPRES

DIN

legendele și tradițiile poporului nostru

de Alexandru Mitru

CAPUL DE BOUR

După cum au observat cu justețe oamenii de știință, îndelungul proces de cristalizare a statelor feudale românești s-a desăvîrșit paralel.

Formațiuni politice închegate: cnezate și voievodate apăruseră atît în Transilvania cît și în Muntenia și Moldova, după învingerea unor grele adversități, încă de la mijlocul secolului al XIII-lea.

O etapă importantă o constituie momentul cînd, din inițiativa lui Ludovic de Anjou, se organizează o viguroasă campanie împotriva tătarilor.

Greul acestor lupte a fost purtat de trupele transilvănene, oștile muntenești și bineînțeles forțele moldovene.

Dintre cei care s-au distins în cursul îndîrjitelor bătălii contra tătarilor, un rol de frunte l-a jucat viteazul român Dragoș.

Cîțiva ani mai tîrziu, prin 1352 — 1353 în urma numeroaselor sale acte de bravură, Dragoș apare, acceptat și de feudalii locali, în fruntea unei mărci militare cu centrul la Baia (Civitas Moldaviae). Marca avea misiunea de a apăra de invaziile tătare Transilv a și întreg regatul maghiar.

Profitînd însă de starea de dependență în care se găsea această nouă formație politică, Ludovic a înăsprit asuprirea economico-socială și a intensificat încercările de catolicizare, ceea ce a stîrnit o mare nemulțumire în rîndurile populației autohtone.

O situație oarecum asemănătoare se petrecea în Maramureș a cărui autonomie era apărată de îndrăznețul voievod Bogdan.

Înfrînt în Maramureș, Bogdan se asociază mișcării de rezistență din Moldova. Cu sprijinul acesteia îl înlătură pe Balc, nepotul de fiu al lui Dragoș. Se înscăunează împotriva voinței regelui în anul 1359. Și Moldova (ca și Țara Românească) devine un stat de sine stătător.

Toate aceste evenimente hotărîtoare pentru desfășurarea ulterioară a istoriei medievale moldovenești au fost cîntate de poeții anonimi. S-au născut o mulțime de narațiuni, în care chipul lui Dragoș, îndîrjitul luptător contra forțelor asupritoare tătărești, a fost nimbat, la fel ca și acela al legendarului Negru Vodă din Țara Românească.

Nu știm dacă Ștefan cel Mare, la renumitul ospăț din 1497 de la Hîrlău, ascultînd împreună cu „viteții și boierii" săi — cum menționează letopisețul moldovenesc — glasul cîntăreților, nu va fi cerut să i se rostească la început „cîntecul" despre Dragoș. Fiindcă Ștefan cel Mare îl socotea pe Dragoș „strămoșul său" poruncind chiar să se sape pe mormîntul lui, în 1473, o inscripție în acest sens.

Între narațiunile ajunse pînă la noi unii ni-l înfățișează pe Dragoș, voievodul Maramureșului, trecînd munții prin pasul Prislop, însoțit de trei mii de voinici, fiecare mie de oameni fiind condusă de către unul din legendarii săi căpitani: Arbore, Boldur și Băliță. Cel din urmă nimerește la o colibă, unde locuia o bătrînă de o sută de ani, numită Uța fermecătoarea. Uța, ea însăși fiică de viteaz, se retrăsese în această ascunzătoare nemaiputînd îndura nedreptățile tătărești, rugîndu-și necontenit pentru mîntuirea țării. Ea îi prezice lui Băliță domnia lui Dragoș și dispare învăluită într-un nor. Alte variante arată așa-numitul „descălecat" al lui Dragoș petrecîndu-se în urma unei vînători — temă întîlnită și în legendele altor popoare din antichitate sau din evul mediu.

„Dragoș, mîndru ca un soare, / A plecat la vînătoare, / Ghioaga și săgeata lui / Fac pustiul codrului! / Cerbul moare, urșii pier, / Și vulturii cad din cer". Deodată eroului i se ivește în cale o căprioară cu o steluță albă în frunte. Gingașa sălbăticiune saltă în fața lui și piere, atrăgîndu-l pe vînător dincolo de Prislop.

Aci, și astăzi, călătorul ce străbate drumurile de la Dorna spre Prundul Bîrgăului sau plaiurile de sub culmile Rodnei, trăiește parcă în plină legendă. (Chiar numele de Dorna se spune că a fost dat de Dragoș de la acela al unei frumoase păstorițe). Peisajul, așa cum l-a zugrăvit un geograf poet *) are „forme largi, lăsîndu-ți impresia de solemnitate accentuată prin vuietul adînc al pădurii de brad, în care uneori îți pare că auzi încă tropotul zimbrilor. Tot ținutul răsună de izvoare, unele coborînd tocmai din căldările glaciare de pe Rodna sau Căliman. Munții întregi picură și cîntă. Un abur ușor învăluie cuprinsul într-o lumină de vis, ca și cum l-ai privi printr-un opal. Chiar pe cer enin, contururile sînt estompate în linii ca de fum, iar ierburile grele de rouă îți ajung pînă la piept".

În locurile acestea de poveste, urmărind neîncetat căprioara, eroul zărește o poiană *„Înverzită, înflorită / Și de lume tăinuită; / Iar pe iarbă-n poieniță / Cînt-o albă copiliță, / Cu ochi dulci dezmierdători / Și cu sînul plin de flori".* Copilița, după o variantă era o zînă; dar după prelucrarea lui Vasile Alecsandri, din colecția sa de poezii populare, din care cităm aceste versuri, nu este altceva decît personificarea Moldovei. Fata îi spune eroului uimit. *„Dragoș, Dragoș frățioare! / Lasă ochii tăi să zboare / Peste culme și cîmpii, / Păscute de herghelii. / Peste văi, peste grădini, / Unde-s roiuri de albini; / Peste ape curgătoare / Și dumbrăvi răsunătoare, / Cît pămînt tu vei vedea / E cuprins de zestrea mea! / Și-acea dalbă de moșie / Tot în veci a ta să fie, / Cînd prin tine-a fi scăpată / De o fiară-nfricoșată, / De un zimbru fioros / Care-o calcă-n sus și-n jos!"*

Zimbrul (în legendă făcîndu-se o confuzie între zimbru și bour) se ivește atunci... *ca un zmeu / Cu lungi coame ca de leu / Și cu aripi la copite. / Fiara cruntă și turbată / Pleacă fruntea lui cea lată / Și sărind, mugind, de zor / Peste mîndrul vînător.* Victoria eroului este însă asigurată, datorită spontaneității și curajului său: *„Iară Dragoș s-ațînea / Și cel zimbru cum venea. / Ghioaga-n frunte-i arunca, / Fruntea-n două-i despica!".* Cu acest prilej, în unele variante se povestește moartea credincioasei cățelușe Molda, înecată în undele rîului, la țărmul căruia Dragoș doborîse înspăimîntătoarea sălbăticiune (Rîul va căpăta din pricina aceasta numele de Moldova). Eroul taie capul zimbrului (bourului) — întocmai cum retezase miticul Meleagru capul mistrețului ce pustiia Calidonul — îl înfige în vîrful unei lănci, *Și pleacă în veselie / Pe frumoasa lui moșie, / De păgîni să o ferească / Și ca Domn să o domnească.*

Răpunerea bourului — ce avusese la început, probabil numai semnificația mitologică a ordinii care începea să se stabilească în mijlocul unei naturi tumultuoase și pline de primejdii — capătă în cîntece înțelesul de simbol al biruinței asupra vrăjmașilor.

De aceea, capul de bour (emblemă a familiei Bogdăneștilor) se va păstra în stema pe pecetea, în monezile și pe flamurile moldovenești. (Iar mai tîrziu va apare alături de el și vulturul muntenesc, întîi într-un sigiliu al lui Mihai Viteazu, apoi în basoreliefurile brîncovenești de la Horezu și, în sfîrșit, în medalia comemorativă bătută cu prilejul Unirii Principatelor anul 1859).

*) GEORGE VÂLSAN: „Munții descălecatului Moldovei" — din „Descrieri geografice" — pag. 173—175 — Editura Științifică 1964.

● *ÎN FERMELE din Madagascar, copiii poartă pălării mari din frunze de varză. Ei au în fiecare zi o pălărie nouă, pe care seara o mănîncă.*

COMITETUL de organizare a Congresului internațional de acustică de la Bruxelles a hotărît ca, cu ajutorul tehnicii, să oprească pe delegații prea vorbăreți. După un anumit termen, dinainte stabilit, se oprește automat dispozitivul care traduce cuvîntarea în diferite limbi și se transmite... muzică.

de peste hotare

R. P. MONGOLĂ. Pe o stradă din Ulan Bator

O. N. U.

Încheierea reuniunii Comitetului pentru amenajarea teritoriului

S-au încheiat lucrările primei reuniuni a Comitetului Consultativ pentru problemele amenajării complexe a teritoriului, din cadrul Departamentului pentru problemele economice și sociale al O.N.U.

Din Comitet fac parte experți din Brazilia, Ghana, Italia, Pakistan, R.A.U., România și S.U.A. Din partea țării noastre a participat în calitate de expert în problemele de sistematizare teritorială, Alexandru Budișteanu, doctor in arhitectură, reprezentantul Republicii Socialiste România în Comitetul O.N.U. pentru locuințe, construcții și sistematizare.

Comitetul Consultativ a discutat probleme legate de promovarea activității de sistematizare teritorială și amenajarea complexă a teritoriului ca mijloc de accelerare a progresului economic și social, în special în țările în curs de dezvoltare. Participanții au subliniat importanța schimbului internațional de experiență în acest domeniu, precum și necesitatea ajutorării țărilor în care activitatea de sistematizare complexă a teritoriului se găsește într-o fază incipientă.

Conferința tricontinentală

Lucrările Conferinței de la Havana au fost prelungite peste data de 12 ianuarie, prevăzută inițial ca data încheierii conferinței, datorită numeroaselor probleme importante înscrise pe ordinea de zi. În tot cursul zilei de joi, precum și vineri dimineața au continuat întîlnirile între șefii de delegații.

S-a stabilit înființarea ca organism permanent cu sediul la Havana a unui secretariat compus din 12 reprezentanți din Vietnam, Coreea, Siria și Pakistan — pentru Asia; din R.A.U., Guineea, coloniile portugheze și Congo (Leopoldville) — pentru Africa; din Republica Dominicană, Venezuela, Chile și Porto Rico — pentru America Latină.

Confuzie și dezordine la Santo Domingo

Confuzia și dezordinea continuă să domnească atît în capitală cît și în întreaga Republică Dominicană. Atît fostul ministru al forțelor armate. Francisco Rivera Caminero, cît și ceilalți militari numiți în diferite misiuni în străinătate au refuzat să se supună ordinului de plecare din țară. Caminero l-a acuzat pe președintele guvernului provizoriu, Garcia Godoy, de a fi încălcat „actul instituțional", întrucît a făcut numiri de militari în diverse funcții fără a-l fi consultat în prealabil, în calitatea sa de ministru ai forțelor armate. Pînă la numirea unui nou ministru al forțelor armate, însă, Caminero continuă să-și exercite funcțiile.

În întreaga țară continuă protestele împotriva hotărîrii guvernului de a înlătura din țară un grup însemnat de constituționaliști. Totodată, lucrătorii de la compania de telefoane din Santo Domingo au declarat o grevă în semn de protest împotriva refuzului guvernului provizoriu de a pedepsi pe militarii care se fac vinovați de incidentele de la Santiago și de arestarea conducătorilor lor sindicali în timpul grevei generale.

Pe de altă parte, la Santo Domingo s-a anunțat că președintele guvernului provizoriu, Garcia Godoi, nu va permite delegației Republicii Dominicane la Conferința de solidaritate a popoarelor Asiei, Africii și Americii Latine, care a avut loc la Havana, să intre în țară. Delegația dominicană la conferință era formată din reprezentanți ai partidelor de stînga, printre care Euclides Qutierres Felix, fost ministru în timpul mandatului prezidențial al lui Francisco Caamano, și Antonio Sanchez din „Mișcarea de la 14 iunie".

Intensificarea luptelor partizanilor kurzi

Citind știri apărute în presa iraniană, agențiile occidentale de presă relatează că în ultimele zile au avut loc lupte puternice între detașamentele kurde conduse de Barzani și forțele guvernamentale. Lupte îndîrjite au avut loc, îndeosebi, în zona orașului Panjevin situat în partea de nord-est a Irakului. Ziarul „Etelaat" informează că orașul Panjevin a trecut din nou sub controlul detașamentelor lui Barzani, împreună cu alte două mici localități situate în apropierea lui. Agenția Reuter relatează că detașamentele conduse de Barzani înaintează în direcția orașelor Kirkuk, important centru petrolier, și Mossul. Potrivit aceleiași agenții, în regiunea orașului Kirkuk se dau lupte grele între detașamentele kurde și trupele guvernamentale. Ziarul irakian „Keyhan" menționează că în cursul ultimelor lupte detașamentele lui Barzani au provocat mari pierderi trupelor guvernamentale.

Pagube imense la Rio de Janeiro

O mie de morți, dintre care o mare parte se află încă sub dărîmături, sute de edificii distruse, 3 000 de răniți, peste 50 000 de persoane care au rămas fără adăpost și pagube materiale incomensurabile, acesta este bilanțul oficial al pierderilor în orașul Rio de Janeiro și împrejurimile sale, ca urmare a ploilor torențiale și alunecărilor de teren calificate drept catastrofa secolului.

Șuvoaiele de apă au desprins stînci uriașe din munții din apropiere de Rio de Janiero care au distrus sistemul de aducție la unul din principalele bazine ce aprovizionează cu apă potabilă cea mai mare parte a orașului. Mari pagube materiale și umane au fost înregistrate și în orașele apropiate de Rio de Janeiro ca Petropolis, Niteroe, Teresopolis. Asfaltul smuls de violența torentelor de apă, pavajul răscolit, în cartierele periferice și chiar în plin centru, străzile sînt acoperite de tot felul de obiecte ce dau un aspect dezolant orașului.

Vor trebui săptămîni și luni pentru a se putea repara tot ce s-a stricat de pe urma catastrofei.

Apa potabilă este împărțită cu severitate pe tot cuprinsul statului Guanabara. Populația a fost vaccinată în masă pentru a se preveni epidemiile de febră tifoidă. Vineri, ploaia a încetat și a permis autorităților să accelereze lucrările de degajare a zonelor sinistrate și pentru restabilirea circulației pe principalele magistrale ale metropolei.

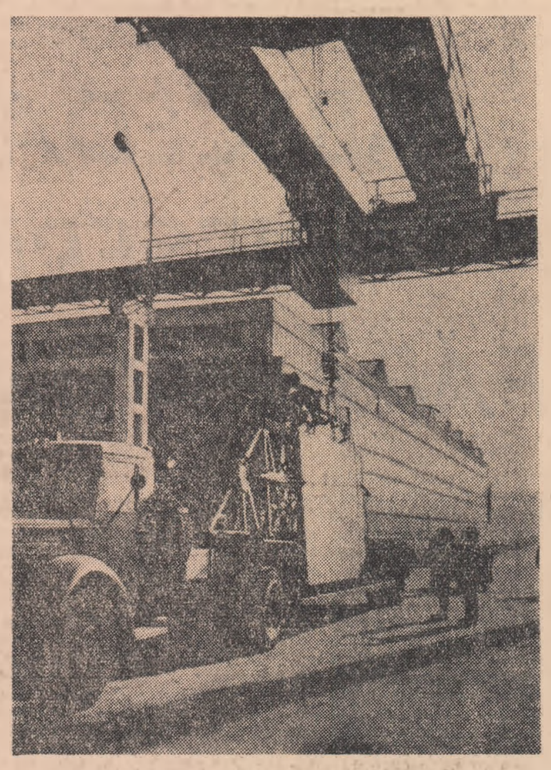

R. P. UNGARĂ. La uzina de prefabricate din Budapesta

Dezvoltarea flotei aeriene sovietice

În acest an flota aeriană sovietică va cunoaște o nouă dezvoltare. Avioanele „Aeroflotului" vor transporta anul acesta 48 milioane de persoane, cu șase milioane mai mult decît în 1965. Se vor inaugura încă 50 de linii aeriene deservite de avioane de mare viteză cu turbine cu gaze. Majoritatea acestor linii vor străbate vastele întinderi ale Siberiei, Kazahstanului și Orientului îndepărtat. Printre liniile noi care vor lua ființă anul acesta sînt: Moscova-Samarkand, Leningrad-Celeabinsk-Frunze, Moscova-Magnitogorsk, Dușanbe-Kiev și altele.

În afară de moderna aerogară centrală, inaugurată la Moscova la 2 ianuarie, se vor inaugura aerogări noi la Irkuțk, Erevan, Volgograd, Murmansk, Ufa, Cita și în alte orașe.

Pe calea aerului vor fi transportate 1 100 000 tone de mărfuri și 270 000 tone efecte poștale. De asemenea, avioanele aviației civile sovietice vor continua să lucreze în agricultură, în economia forestieră, la prospecțiunile geodezice, în domeniul pescuitului marin, în rețeaua sanitară și în numeroase alte domenii.

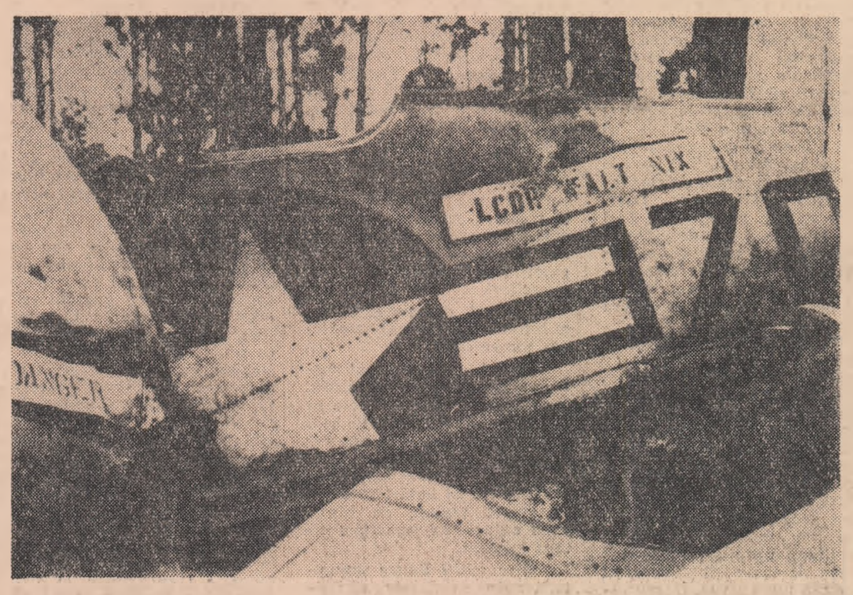

R. D. VIETNAM. Rămășițele unui avion american F. 4 D, doborît recent deasupra teritoriului R. D. Vietnam

Bonn-ul și criza C. E. E.

Ceea ce își permit să prevadă cei mai mulți comentatori în legătură cu apropiata întîlnire „în șase" de la Luxemburg este incertitudinea ce planează asupra eventualității scoaterii din criză a Pieței comune. În acest context se vorbește mai insistent în ultimele zile despre poziția Bonn-ului în actuala criză, cunoscută fiind ponderea intereselor R.F.G. în ansamblul C.E.E.

„Intransigența Parisului în această problemă de fond de însemnătate capitală (e vorba în esență, de opoziție față de orice lezare a suveranității n.n.) — notează corespondentul de la Bonn al lui NEUE ZURCHER ZEITUNG — *a primit, pare-se, un impuls prin unele indicii că și alți parteneri, mai ales vest-germanii, sînt în sinea lor împotriva principiului de a se adopta hotărîri ca în cadrul C.E.E. pe baza majorității, în probleme vitale".*

La Bonn s-a avansat — din surse oficiale — ideea că R.F.G. alături de Franța va refuza să participe la un eventual vot majoritar în cadrul Consiliului Ministerial, *„dacă se pun la vot pe această bază hotărîri de importanță vitală pentru unele țări"*, accentuîndu-se că *„majoritatea calificată n-ar putea, desigur, să fie obținută dacă două mari state se abțin".*

Dacă asemenea idei vehiculate la Bonn sînt de natură tactică, sau reflectă o schimbare reală în poziția vest-germană, aceasta e foarte greu de sesizat. În perspectiva Pieței comune, Bonn-ul pare să rămînă interesat în „integrarea politică", formulă care i-ar permite să-și „valorifice" hegemonia economică. Mulți observatori cred că răspunsul la amintitele nuanțări vest-germane s-ar putea să fie în altă parte. Unii înclină să presupună că actualele nuanțări la Bonn urmăresc mai degrabă să *„asigure o readucere a Franței în concertul celor șase, urmînd ca apoi Parisul să fie determinat să-și mlădieze poziția" (REUTER).*

Dacă unii comentatori constată continuitatea intereselor vest-germane de a-și asigura, pe baza preponderenței economice, hegemonia politică în concertul vest-european, alții semnalează apariția germenilor unor schimbări în însuși conținutul și sfera de interese ce leagă R.F.G. de Piața comună. *„În rîndurile specialiștilor economiști de la Bonn* — relevă NEUE ZÜRCHER ZEITUNG — *se afirmă convingerea netă că entuziasmul Germaniei (occidentale) pentru Piața comună e în curs de răcire, deoarece mai puține îngrădiri și schimburi mai largi ar corespunde mai mult intereselor comerciale (vest) germane. Într-adevăr, comerțul R.F.G. cu țările Pieței comune reprezintă mai puțin de jumătate din exporturile (vest) germane și cancelarul Erhard își exprimă de cîțiva ani rezervele sale în legătură cu clubul îngust pe care-l reprezintă C.E.E.".*

Oricum, se vădește și în lumina evoluțiilor la Bonn, că divergențele de interese ale partenerilor din Piața comună rămîn mari. Impasul în care a intrat mecanismul conceput acum nouă ani la Roma este evident.

EMIL RUCĂR

S. U. A.: Mesajul prezidențial

Deși cel de-al 89-lea Congres american și-a început lucrările cu cîteva zile în urmă, practic, pînă joi, n-au avut loc decît ședințele formale întrucît, conform tradiției, lucrările propriu-zise încep abia după prezentarea mesajului prezidențial „Starea Uniunii". Acest mesaj, cu care debutează în Statele Unite fiecare nou an legislativ, tratează, în linii generale, coordonatele viitoarei politici a Administrației, atît pe plan intern, cît și în exterior.

Anul acesta mesajul a fost așteptat de congresmeni cu multă nerăbdare, întrucît în fața guvernului S.U.A. se află numeroase probleme dificile, printre care, în primul rînd, se înscrie războiul din Vietnam. Urmează apoi „ajutorul pentru străinătate", războiul împotriva sărăciei, drepturile civile și alte probleme.

Acum, după ce mesajul a fost prezentat, majoritatea observatorilor apreciază că el este o reafirmare a politicii americane din ultimii doi ani, fără elemente substanțial noi. Astfel în problema războiului din Vietnam, Johnson a declarat că „folosind ca prim principiu forța", S.U.A. „vor rămîne în Vietnam". Înainte de prezentarea mesajului unii comentatori considerau că parlamentarii americani vor fi chemați să aleagă între continuarea războiului din Vietnam și realizarea programelor interne, adică între „tunuri" și „unt". Mesajul s-a ferit însă să pună cu claritate pe deputați în fața unei astfel de alternative. După cum transmitea corespondentul Agenției France Presse *„președintele Johnson nu a ales în mesajul său între „tunuri" și „unt"; el a cerut Congresului să le aprobe pe amîndouă".* Deși vorbește în repetate rînduri despre pace, despre „dorința S.U.A. de-a pune capăt conflictului" (amintind în acest sens așa numita ofensivă de pace a Statelor Unite), totuși mesajul cere Congresului să aprobe cheltuieli militare de 58,3 miliarde dolari, reprezentînd, față de anul trecut, o creștere de 5,8 miliarde dolari. Or, această creștere, este aproape egală cu suma tuturor celorlalte sporuri. Însuși președintele a subliniat că *„toate celelalte cheltuieli din bugetul federal vor spori numai cu șase miliarde dolari".*

Întrucît numeroși senatori și membri ai Camerei reprezentanților nu sînt de acord cu continuarea războiului în Vietnam, se așteaptă ca cererile președintelui să întîmpine opoziție, cu atît mai mult cu cît, spre deosebire de anii trecuți, membrii celor două camere doresc ca forul legislativ suprem al Statelor Unite să-și spună cuvîntul atît în ceea ce privește războiul din Vietnam cît și în alte probleme. Semnificativă este în acest sens următoarea relatare a agenției A. P. *„Programul intern în zece puncte a provocat, aplauze, dar afirmația lui Johnson că nu va evita să ceară Congresului noi fonduri, dacă acestea vor fi necesare în Vietnam, a fost urmată de tăcere".*

Mesajul se ocupă și de „ajutorul pentru străinătate". Asupra acestei probleme se așteaptă dezbateri furtunoase, întrucît, după cum se știe, în S.U.A. acest program are numeroși adversari. Printre aceștia se numără însuși senatorul Fulbright, președintele Comitetului pentru relațiile externe, care se ocupă de „programul de ajutor pentru străinătate". Dacă acest Comitet va refuza să ia în discuție programul prezidențial pentru străinătate, dosarul va fi înaintat unui subcomitet special. Dar acest subcomitet este condus de senatorul Wayne Morse care, ca și Fulbright, consideră că „ajutorul pentru străinătate" este „o risipă".

Nici programul intern n-a adus lucruri noi. El a reafirmat principiile îndeobște cunoscute ale „mobilizării resurselor" construirii „noii societăți", etc. Anularea reducerii impozitelor indirecte a fost de pe acum criticată și, potrivit agenției U.P.I. ea „va provoca noi proteste". Aceeași agenție transmite că, în legătură cu propunerile președintelui privitoare la impozite, mai mulți republicani au propus ca în loc de aceasta, Johnson să reducă sau să desființeze programele privind „marea societate".

Desigur, dezbaterile amănunțite pe marginea mesajului prezidențial urmează de-abia de-acum înainte să aibă loc.

ION D. GOIA

Pe scurt

● CU OCAZIA vizitei în R.P. Bulgaria a ministrului industriei construcțiilor de mașini din țara noastră, Mihai Marinescu, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România la Sofia, Ioan Beldean, a oferit un cocteil în saloanele Ambasadei.

Din partea bulgară au participat Mari Ivanov, președintele Comitetului pentru construcții de mașini, Stoian Siulemenzov, prim-vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării, Ivan Popov, adjunct al ministrului afacerilor externe, și alte persoane oficiale.

Cocteilul s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovărășească.

● AGENȚIA TASS anunță că cu prilejul vizitei făcute de delegația sovietică, condusă de A. Șelepin, membru al Prezidiului, secretar al C.C. al P.C.U.S., în R.D. Vietnam, a fost semnat și dat publicității un comunicat comun.

● LA 14 ianuarie, delegația Uniunii Sovietice condusă de A. N. Șelepin, membru al Prezidiului, secretar al C.C. al P.C.U.S., a părăsit Pekinul, unde a făcut o escală în drum spre patrie după vizita în Republica Democrată Vietnam.

Pe aeroportul din Pekin, delegația a fost condusă de Li Sien-nien, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. Chinez, vice-premier al Consiliului de Stat al R. P. Chineze, Van Bin-nan membru al C.C. al P.C. Chinez, ministru adjunct al afacerilor externe, și de alte persoane oficiale.

● *LA NAȚIUNILE Unite s-a anunțat că secretarul general al O.N.U., U Thant, l-a însărcinat pe expertul american Walter Levy cu întocmirea unui studiu privind aspectele economice ale embargoului asupra livrărilor de țiței către Rhodesia de sud.*

Se știe că într-o rezoluție adoptată în noiembrie anul trecut cu privire la problema rhodesiană, Consiliul de Securitate a cerut tuturor țărilor să rupă relațiile economice cu Rhodesia de sud și să instituie un embargo asupra livrărilor de țiței către această țară.

● LA VARȘOVIA a sosit o delegație guvernamentală a R. P. Ungare condusă de Apro Antal, vicepreședinte al guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc ungar pentru a participa la cea de-a 6-a sesiune a Comisiei permanente polono-ungare de colaborare economică. În timpul sesiunii va fi analizată colaborarea economică dintre cele două țări și va fi elaborat programul de colaborare industrială și tehnico-științifică.

Pe scurt

Zilele trecute, în localitatea Birmingham, din statul Alabama (S.U.A.) a avut loc o demonstrație a tinerilor de culoare împotriva discriminării rasiale. Poliția i-a împrăștiat pe demonstranți folosind gaze lacrimogene și bastoane de cauciuc. La manifestație au participat aproximativ 200 de tineri care cereau acordarea de drepturi egale ale populației de culoare din Statele Unite. Au fost operate numeroase arestări. În fotografie: poliția reprimînd pe demonstranți

însemnări

O moștenire... în Lună

Știați că, dacă v-ar veni ideea să vă cumpărați un loc de casă pe Lună, aceasta nu s-ar putea realiza pentru simplul motiv că toate locurile au fost deja vîndute? Inițiativa vînzării lor a avut-o „Interplanetary Development Corporation" (Societatea pentru dezvoltarea interplanetară) cu sediul în Glen Gove, New York, care în 1956 făcea reclamă în acest sens. Și, cum prețul unei parcele de „pămînt" lunar nu era decît de un dolar, s-au îmbulzit mulți amatori. Printre aceștia se numără și d-na Ana Currier din str. Peterburg, statul Florida (S.U.A.). Vizionînd pe ecranul televizorului reclama firmei „Interplanetary Development Corporation" care vindea parcele de Lună, ea a alergat într-un suflet la birourile acestei societăți și, în schimbul unui singur dolar, a obținut nu numai titlurile de proprietate, ci și un bilet de călătorie dus-întors de pe Pămînt la Lună cu astronava „X-79". Biletul de călătorie și titlurile de proprietate, pe care le arată cu mîndrie la toată lumea, îi conferă d-nei Ana Currier o serie de drepturi. Bunăoară, pe timpul sborului spre și de la Lună, precum și pe timpul șederii la proprietatea sa lunară, d-na Currier va primi spre folosință, gratuit, un costum de cosmonaut. De asemenea, în actul de proprietate este prevăzut că ea are dreptul de proprietate nu numai asupra solului, ci și asupra eventualelor zăcăminte (petrol, minereuri) care s-ar găsi în subsolul parcelei cumpărate.

Nu-i rău pentru un singur dolar... Așa gîndește și d-na Currier. Numai că — și faptul acesta este singurul care o întristează — biletul de zbor e valabil abia în... martie 1980 cînd va fi prea bătrînă pentru a mai putea face o călătorie astrală. Iată de ce d-na Currier se gîndește să lase moștenire parcela din Lună nepoatei sale Marie care tocmai a împlinit vîrsta de 4 ani. „Poate că Marie — a declarat Ana Currier ziariștilor — va dori să-și petreacă luna de miere pe... Lună".

Așadar, o moștenire în... Lună. Pe care, însă la majorat Marie va trebui probabil să și-o revendice pe calea tribunalului deoarece, am uitat să precizăm, după ce a vîndut toate locurile din Lună „Interplanetary Development Corporation" a dispărut... americănește, bineînțeles, cu dolarii luați de la credulii cumpărători.

P. NICOARĂ

Ambițiile lui Feisal

După cîteva luni de tratative, Arabia Saudită a contractat cu o serie de firme aeronautice din Marea Britanie livrarea unor comenzi militare în valoare de un milion de lire sterline. După cum a afirmat în Camera Comunelor John Stonehouse, secretar la ministerul aerului, aceasta este cea mai importantă licență de export de acest gen acordată vreodată industriei engleze. Firmele britanice vor livra avioane de vînătoare supersonice, instalații radar de mare putere, mijloace de apărare antiaeriană, în cadrul unui plan de modernizare a aviației saudite.

Recenta tranzacție încheiată de Arabia Saudită cu Anglia, reține în mod deosebit atenția comentatorilor, deoarece ea aruncă o lumină nouă în primul rînd asupra rolului pe care intenționează să-l joace regele Feisal în lumea arabă. În decembrie 1965, cu ocazia vizitei sale la Teheran, Feisal a lansat ideea unei „Ligi a islamului", care ar trebui, potrivit vederilor lui să cuprindă Iranul, Pakistanul, Afganistanul, Turcia și Arabia Saudită. În cadrul acestui proiect care, între altele, prezintă similitudini izbitoare cu defunctul pact de la Bagdad și cu pactul C.E.N.T.O., Arabiei Saudite i-ar reveni, dacă nu rolul de nucleu, atunci cel puțin acela de factor „aglutinant" — fapt care explică recentele demersuri diplomatice întreprinse de regele Feisal în lumea arabă ca și ambiția sa de a-și crea o armată puternică.

Nu se poate însă trece cu vederea aspectul esențial al problemei și anume „puntea" aeriană și strategică care se creează prin instalarea bazelor militare străine pe teritoriul Arabiei Saudite. Ele ar reprezenta continuarea continentală a bazei din insulele Maldive, precum și a bazei pe care Marea Britanie intenționează s-o instaleze în insula Socotra din apropierea Golfului Persic. Deci, un fel de „autoapărare regională" a intereselor engleze și americane în Orientul Mijlociu, realizată cu concursul Arabiei Saudite.

Comenzile militare făcute de Feisal includ și alt aspect: procedînd la o înarmare de proporții, regele Arabiei Saudite urmărește nu numai să obțină forța necesară pentru a da o mai mare greutate cuvîntului său în relațiile interarabe, ci totodată, să-și consolideze poziția pe plan intern împotriva unei eventuale opoziții.

VIORICA TĂNĂSESCU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".